

Hind 23 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Postritel:

Kerli Kõiv

Tunniplaan

Visioonivõistluselt
"Eesti 100"

ERiline esimene
koolipäev

Kogu tõde
väike-lehelinnust

Kes on emod?

Äädikakärbes
teeb teadust

Intervjuu
Kerli
Kõivuga

Sõber
Veltzi
rokikool

<http://kommikas.kalv.ee/healaps/>

Pildi tegi Kirke

Sõbrad, kas ei ole maru:
meie klassi tulid karu,
lövi, leopard ja žiraff!
Tulid rebane ja põder,
elevant, ta pandast sõber,
mäger, hobune ja ahv!

Ega klassijuhataja
okkaid püsti siis ei aja,
kui teeb koerustempe konn.
Ta on elus kõike näinud,
mitmest loomaaiaast teinud
juba inimesed on!

Jõudu, klassijuhataja!
Meile on sind väga vaja!

Leelo Tungal

HEAD
KOOLIAASTA
ALGUST,
ARMSAD SÕBRAD
JA SUGULASED!

WWW.LASTEAS.EE

Kes-Mis-Kus?

Nr 9-2008

Kaaneplilt: Helo Irik (Huvikeskus Kullo arhiivist)

- 3 Madis Roosaar, Helmi Katrina Lauk, Tristan Taal, Helle Voogel-Kirsi, Andrus Norak
- 4 Berle Meesi muinasjutt Steni võistluselt
- 5 Paetisme
- 6 Kunstigalerii
- 7 Kalju Termoneni ja Rein Leetma võidutööd Visioonivõistluselt
- 8 Tiit Kändler äädikakärbsest
- 10 Oma sulega: Maarja Teppor
- 11 Kirjalaps: Anett Saksing, Ethel-Brigita Ernis, Sander Sarapuu, Karl Laas
- 12 Septembriviktoriin
- 13 Naeru-uss
- 14 Maria Ritteri koerajutujärg
- 15 Mustkunstnik Ande
- 16 Kristiina Kassi "Peeter ja mina peame täikat"
- 18 Mis uudist?
- 19 Peep Veedla väike-lehelinnujutt
- 20 Karoliina Männiste koomiks
- 21 Poster 1: tunniplaan
- 22 Poster 2: Kerli Kõiv
- 25 Kirjanurk
- 26 Südameliit ja head lapsed Helsingis
- 27 Ilmar Trulli ristsõna
- 28 Paul-Eeriku Rummo "Konnanganna"
- 30 Osavnäpp: Lully Gustavsoni ilupurgid
- 31 Ivar Äkke luulet, Enda Naabri jutt
- 32 Leenu Reinsalu, Merylin Mittenbriti ja Helena Talimaa kooliluulet
- 33 Suur vahetund: emod
- 34 Barbindus
- 35 Reet Mängel-Juuse koomiks
- 36 Raheli intervjuu Kerli Kõivuga
- 38 Järjehoidja
- 40 Sõber Veltzi rokikool: Bill Haley
- 42 Sirje Kaasiku koeralaul
- 43 Eri Klasi esimesed koolipäevad
- 44 Lego

Väljaandja: Mittetulundusühing "Hea Laps"

Harju 1, 10146 Tallinn Tel: 631 44 28

Hea.Laps@mail.ee

Trükk: Reusner

Ajakiri Hea Laps ilmub kord kuus

Toimetaja Leelo Tungal, leelo@healaps.ee

Levija Anna-Magdaleena Kangro, anna@healaps.ee

Kujundaja Vivika Kalt, vivika@healaps.ee

Andrus Norak

Pliiats

Liina pinalis üks pliiats
iialgi ei ole liiast.
Pliiatsil on südamik,
kuid ta elu pole pikk.

Pliiats kirjutab ja värvib –
õnneks ta ei lähe närvi.
Pliiats värvib eritab,
teda vahel terita!

Ära vaid ta südant murra,
muidu võib ta ära surra!

Issi küsis Helmi käest:
"Miks sa sinna kooli läed?"
Helmil naerulohud suured:
"Paljud asjad saan siis uued."

Emme oli väga närvis.
Peegli ees ta ennast värvib.
Tahab olla iga ema
aktusel see kõige kenam.

Helmi Katrina Lauk Jakob
Westholmi Gümnaasiumi 2. a klassist

Kool

Meie töö on käia koolis,
vaiksel istuda ka toolil,
usinasti arvutada,
et me ei saaks karvustada.

Aga õpetaja ütleb:
"Mis see poiss küll välja mõtleb!
Oskab või on vait kui sukk –
puutumata jääb ta tukk!"

Madis Roosaar
Pärnu Ühisgümnaasiumi 5.a klassist

Koolis mulle meeldivad
eesti keel ja muusika,
kehaline, ingliskeel,
sõnu kordan koduteel.
Tean, et õppima ma pean,
siis ma suurena ka tean,
kuidas ehitada maja
ja kuhu panna, mida vaja.

Tristan Taal Jakob
Westholmi Gümnaasiumi 3. a klassist
RAHVUSRAAMATUKOGU

Sõnavaras

Palju rõnu rumalaid
on mu sõnavaras.
Äkki ilmus ei tea kust
meile sõnavaras.

Ehkki hoidsin kinni suu,
sõnad välja kisti.
Kõik mu sõnad rumalad
varas nahka pistis.

Ise naerdes parastas:
"Paras! Paras! Paras!"
Sõnu häid ei varastand...
Aitäh, sõnavaras!

Helle Voogel-Kirsi,
Jõõpre Põhikooli õpetaja

Täname
Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali ja
Hasartmängumaksufondi

Suur aitäh Haridus- ja
Teadusministeeriumile,
kes tellis ajakirja 585-le koolile!

Karin Odraks (Huvikeskus Kullo arhiivist)

li kord ammu linn, kus oli väga ilus kool. Õpilasi oli seal parajalt ja õpetajatest ka puudu ei jäänud. Ainult oli üks probleem: õpetajad olid vastikud. Lapsed pidasid nende peale kogu aeg viha.

Agas ühel poisil tuli suurepärase mõtte, et õpetajad tuleks ära programmeerida. Neile tuleks panna selline kiip, kus on kõik olemas: heasüdamikkus, tarkus jne. See poiss Martin oli väga tark ja hakkas asjaga tegutsema. Algul pidi ta valmis leiutama kiibi. See pidi olema nii väike ja mahutama väga

Hea Lapse tüdrukuauhind

Minu õpetaja on robot

palju. Samal ajal läks edasi kooli tavaline igapäevaelu. Õpsid olid karmid ja hullud.

Martin sai esimese kiibi valmis, seal olid eesti keele õpetajale vajalikud tarkused ja muud asjad olemas. Probleem oli ikkagi, et kuidas see õpetajale pähe monteerida, ilma et mingi suurem jama ei tuleks. Mingi väega sai Martin eesti keele õpsi kiibistatud.

Kõik sujus hästi, õpetaja õpetas hästi ja ei karjunud ega õiendanud. Ainult tegemata kodused tööd häirisid teda. Lastel ei olnud selle vastu midagi, kuna kõik ei saagi ideaalne olla.

Teised arvasid, et kõik õpetajad tuleks ära kiibistada ja heaks teha. Martin alustas teiste kiipide valmistamist. Aega võttis, aga asja sai. Kui kiibid valmis, alustasid nad õpside kiibistamist, see võttis samuti aega, aga valmis see sai.

Kõik läks suurepäraselt, lapsed said targaks. Õpetajad seletasid väga targalt ja üldse oli kõik tore. Aeg muudkui lendas, lapsed said alati häid hindeid. Mingi aja pärast mõtlesid lapsed, et nii on igav, kui kogu aeg kõigest aru saad ja head hinded on. Natukese aja pärast oli kokku lepitud, et mõned

õpetajad jäävad kiibiga, aga osalt võetakse kiip ära. Muidugi tuli sellega tükk tegemist, et need jälle ära võtta.

Aeg peale osa kiipidest kaotamist oli niisama tore kui ennegi. Kõik olid rahul – nii õpetajad kui ka õpilased. Ja isegi vanemad olid rahul, kuna lapsed õppisid ka edaspidi hästi. Kui see linn veel eksisteerib, siis elavad ka need õpetajad ja see kool.

Berle Mees Kalmetu Põhikooli 9. klassist

Tähelepanu, noored Hans Christian Andersenid!

Algab järjekordne Steni Roosi muinasjutuvõistlus, millest on kutsutud osa võtma kõik koolilapsed ja -noored!

Sten oli Haapsalu poiss, kelle raske haigus aheldas ratastooli. Muusika ja muinasjutud olid viimastel eluaastatel ta ainsateks hobideks ja pärast Steni surma otsustasid ta vanemad kuulutada poja mälestuseks välja muinasjutuvõistluse.

Tänavune võistlus on juba seitsmeteistkümnnes, ning algab see – nagu eelmisedki – 6. septembril, Sten Roosi sünniaastapäeval.

Muinasjutud palutakse saata ANN ja ANTS ROOSI nimele aadressil Endla 2b – 1, Haapsalu 90503.

Võistlustööde ärasaatmine viimaseks tähtajaks on 20. detsember 2008, ning auhinnasaajad kuulutatakse välja aprilli alguses, Hans Christian Anderseni sünniaastapäeva paiku. Head muinasjutustamist kõigile!

- Kas päevalguslampe saab ka öösel kasutada?
- Miks on suhkru hind soolane?
- Kui lehm lüpsab suust, miks siis lüpsik udara alla pannakse?
- Millises veekogus elab kõrvalest?
- Kas tanksaapad võivad tulistada?
- Miks minnakse ainult omadega rappa, kas võorastega ei või minna?
- Kas lollidel on tarkusehambad?
- Kui valgetel inimestel läheb närv mustaks, kas mustanahalistel läheb siis valgeks?
- Miks inimestel on siis janu, kui kurk kuivab? Kui porgand kuivab, siis janu ei ole?
- Miks jõeohusel sadulat ei ole?
- Kas rasvatihane hakkab päikese käes sulama?
- Mida inimene täis kasvab, kui temast täiskasvanud inimene saab?
- Kas lõotsaga bussijuhil peab muusikaline haridus olema?
- Kas kuu peal on libe, et meil on nii palju kuu pealt kukkunuid?
- Miks on kabelaud ruuduline, aga nupud ümmargused?
- Kust prillimadu endale prillid muretseb?
- Miks osa selgeltnägijatest prille kannab?
- Kas kõnniteel võib joosta?
- Kas mantlisiin on okkiline?
- Kuidas saavad olla kuuvalged ööd, kui kuu on kollane?
- Miks näidatakse TV-s reklaame, kui keegi neid vaadata ei taha?
- Kuidas on võimalik Tartusse sõita, kui kõik teed viivad Rooma?

Küsimused mõttes välja Jüri Paet

Henrik Hansman Tartu Tamme Gümnaasiumist

Kas rasvatihane sulab?

(Kimbuke paetistlikke küsimusi)

TARTU KUNSTIGÜMNAASIAM JA
MTÜ VARIKU NOORTEKESKUS KUULUTAVAD VÄLJA
KOOLINOORTE KARIKATUURIVÕISTLUSE

“MIDA NAERAD KOOLIJÜTS?”

✦ ☀ ☁ 🚲 ✨ ☁ 🌍

teema: **“ilm”**

✦ ✨ ☁ 🚲 ✨ ☁ 🌍 ✦ ✨ ☁ 🚲 ✨ ☁ 🌍

**TÖÖD TULEKS SAATA VÕI TUUA 1. APRILLIKS, 2009. A. ADRRESSIL:
AIANDUSE 4, TARTU, 50110, ÕP. PAUL KUNMAN**

OODATUD ON MUST-VALGED ORIGINAALTÖÖD FORMAADIGA 210X297 (A4).
TÖÖDE ARV ON PIIRAMATU. IGA TÖÖ TAGAKÜLJELE KIRJUTADA OMA NIMI,
PEREKONNANIMI, KOOL, KLASS JA ADRRESS.

töid ei tagastata, parematest töödest korraldatakse näitus.
NB! PARIMATELE AUHINNAD!

Nahkhiir.
Karl Oskar Joosep Nurm, 7a,
Tallinna Mustamäe Laste Loomingu Maja

Mina väiksena.
Dora Grents, 8a,
Vanalinna
Haridus-
kolleegium

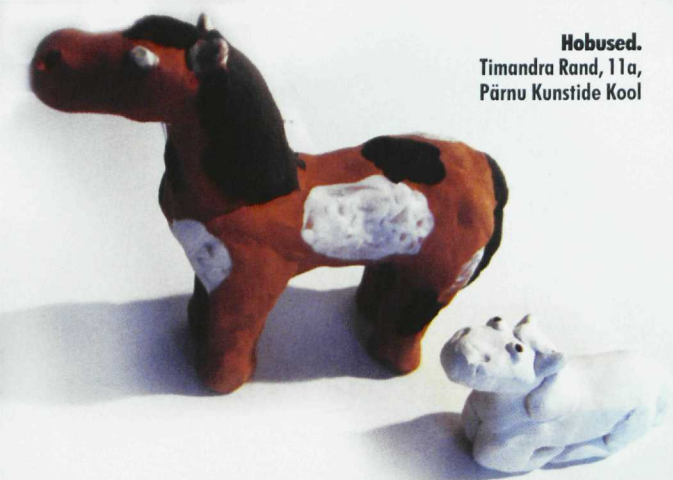
Üle-Eestilise laste- ja noorte keraamikakonkursi Savisellid näituselt

**Teeküünlahoidja
"Sisalik".**
Sander Ivanov, 5kl,
Elva Gümnaasium

Sebrakauss.
Kaspar Kallin, 10a,
Kivioli Kunstide Kool

Hobused.
Timandra Rand, 11a,
Pärnu Kunstide Kool

Sisalik.
Charles Villmann, 8kl,
Elva Gümnaasiumist

Eestimaa kümne aasta pärast

(I auhind nooremas vanusegrupis)

Kümne aasta pärast on Eestimaa üks poolsaar. Poolsaar sellepärast, et Peipsi järv hakkab üle ajama just nendest kohtadest, kus on jõed. Seejärel kerkib veepind jõgedes ja jõed pikenevad, kuni nad ühinevad merega. See kõik toimub sellepärast, et Peipsi kohal sajab kaks nädalat paduvihma. Kuid on üks koht, kuhu jõed enam ei ulatu. See koht on pildil ka joonistatud. Inimesed üleujutatud piirkondadest asuvad elama linnadesse, sest riik kompenseerib neile kaotatud kodud. Seetõttu kasvavad linnad kiiresti. Linnad on kaardil märgitud halliga. Inimesed lähevad elama vanadesse linnadesse, aga ka uutesse rannikulinnadesse saartel. Elva ja Tartu vahemaa on siis kaheksateist kilomeetrit. Nii palju on need linnad kasvanud.

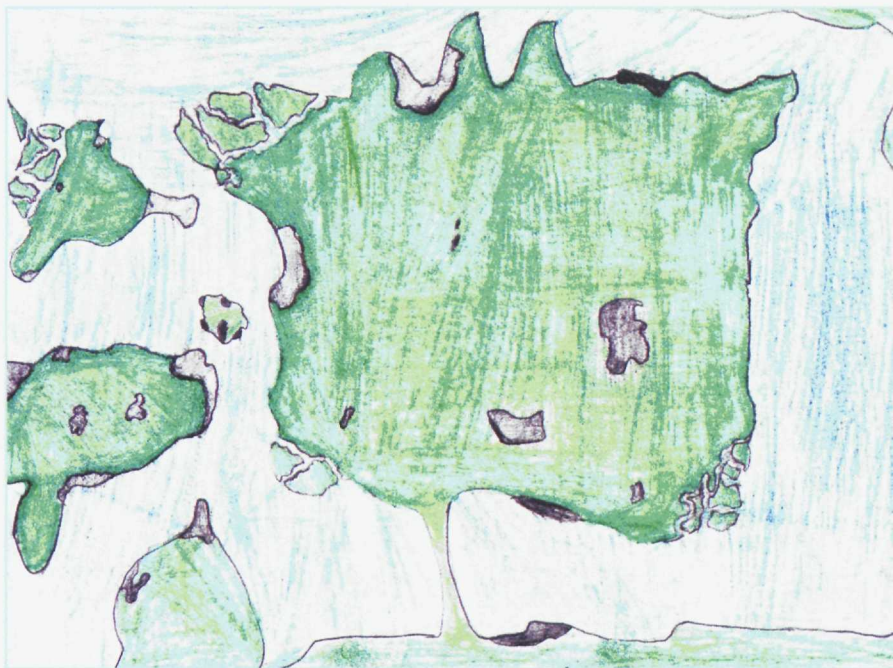
Kümne aasta pärast on Eestis kiirteed, kus võib sõita üle 130 kilomeetri tunnis. Selle kiirusega jõuab Tallinnast Tartusse ühe tunniga, sest Tallinn ja Tartu on kasvanud teineteisele lähemale. Tartust saab Tallinna ka kiirrongiga. Eesti Raudtee on käima pannud magnetpõhimõttel töötava kiirrongi, millega saab ka Euroopas tööl käia. Rongi esimene peatus on Valgas. Järgmised peatused on Tartu, Tallinn, Helsingi, Tampere, Uppsala, Kopenhagen, Frankfurt Maini ääres, Luxembourg, Pariis, Andorra, Madrid ja Lissabon. Rong on mugav. Igas vagunis on baar. Toolide ees on mugavad söögilauad. Toolid saab muuta voodiks. Rong sõidab 800 kilomeetrit tunnis. Nii saab Valgast Lissaboni 12 tunniga.

Tulevikus on Eestil oma ülemaailmne mööblipoodide kett AKS Furniture. See on üks tuntumaid Eesti firmasid. Üle maailma on sellel umbes 300 poodi. Firma tootevalik on suur. Kõik selle firma tooted on tammepuust, harva ka kasest.

Eestis saab sellel ajal maksta nii kroonides kui ka eurodes. Eesti teadlased on leiutanud ka mikrokiibi maksmisviisi. See töötab nii: sõrmes on mikrokiip, mis töötab nagu pangakaart, kuid ei vaja PIN-koodi ja seda ei saa ära kaotada. Peale Eesti kasutatakse seda maksmisviisi veel Hiinas ja Saudi Araabias.

Muutunud on ka inimesed. Restoranides ja poodides ütlevad müüjad ja ostjad üksteisele „Tere!“, „Suur tänu!“ ja „Head päeva!“. Inimesed naeratavad üksteisele rohkem ja on õnnelikumad.

Nagu näete, on Eestis elu tublisti edasi arenenud.

Eestimaa kümne aasta pärast. Rein Leetmaa

Eesti 10 aasta pärast

(II auhind nooremas vanusegrupis)

Ma arvan, et 10 aasta pärast elu Eestis muutub. Praegu inimesed reostavad loodust ja loobivad prahti laiali. Kümne aasta pärast võibolla mõeldakse välja sellised aparaadid, mis näevad välja nagu mikrolaineahjud. Kui sinna sisse

panna oma praht ja valida vajalik programm, siis muudab ta selle prahi näiteks väetiseks, mis on kasulik taimedele.

Tehased ja vabrikud peavad oma läbitöötatud vee ära puhastama, enne kui ta jõkke või järve tagasi lasta. 10 aasta pärast kasvavad metsad suuremaks ja keegi ei tohi metsa maha raiuda, sest metsad puhastavad meie Eestimaa õhku. Linnadesse ja maale ehitatakse uusi huvitavaid maju. Tõuseb tööstus, kasvavad palgad. Võibolla leiutatakse selline rohi, mis ravib raskeid haigusi.

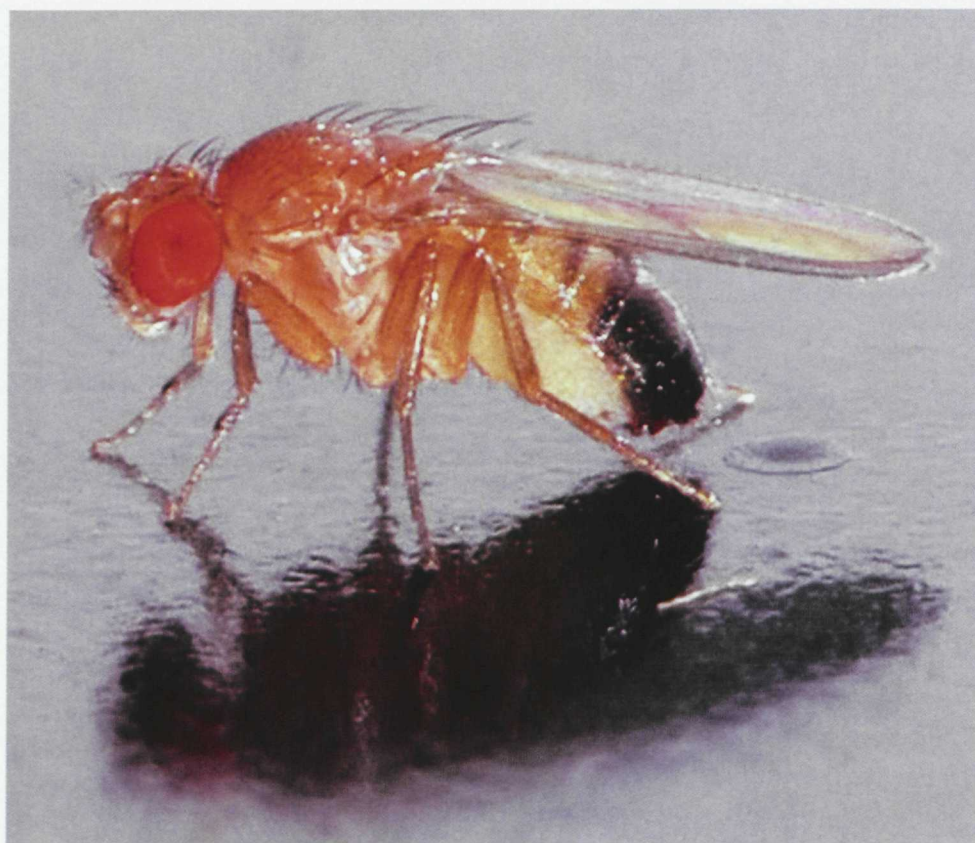
10 aasta pärast muutub Eesti ilusamaks ja jõukamaks riigiks, kus on tore elada kõigil. Kõvasti arenevad tehnoloogia, meditsiin, elektroonika, tööstus ja kaubandus. Kroonid vahetatakse eurodeks. Veel leiutatakse uus kütus, mis ei reosta loodust.

Kalju Termonen Tartu Kivlinna Gümnaasiumi 4. b klassist

Rein Leetmaa Elva Gümnaasiumi 5. c klassist

Tiit Kändler, teaduskirjanik

Kangelaslik äädikakärbes

olendid on uue ajastu kangelased. Geeniajastu sümbolid.

Kärbes õpetab inimest

Just tänu äädikakärbele teavad teadlased palju enam sellest, kuidas tekkis loomadele nägemine, kuidas loomade keha kasvab ja palju muudki. Sest see väike putukake on väga mugav, et teda teadlaste laborites

kasvatada ja siis temaga nõnda toimetada, et tekiks erilised äädikakärbsed. Kes on punaste silmadega, kes painutatud tiivaga, kes mingi teise kummalise tunnusega. Teadlased ei mängi äädikakärbesega aga niisama lusti pärast. Inimest ju ei saa näiteks radioaktiivsete kiirtega kiiritada ja vaadata, et mis juhtub. Äädikakärbest aga küll. Ja ükski loomakaitsja pole veel selle vastu protesteerinud.

Laboris on äädikakärbest mugav kasvatada. Olen olnud Saksamaal Göttingenis ühe instituudi laboris, kus kasvas miljoneid ja miljoneid äädikakärbsed. Nende koduks on väikesed läbipaistvad korgiga plastmassstopsid. Põhjas on vatt, ja sinna pannakse aegajalt banaanitükike, mis ongi nende toit. Igas topsis elavad erilaadsed kärbsed. Seal nad paljunevad, ja aeg-ajalt võetakse nad välja ning pistetakse mikroskoobi alla. Läbi selle vaadates võib hirm nahka tulla, kui kärbes oma

Kui ilmad kisuvad sügise poole, ilmuvad meie kööki-desse uued asukad. Olete ehk näinud tillukesi lendajaid, kes tunduvad nii tühised, et neid eemalegi peletada ei viitsi, sest ega need toakärbe sarnaselt meid ju nii väga ei tüütagi. Nad piiravad lauale unustatud mahlaklaasi või õunavaagnat ning küllastavad koogitükkigi. Pisikesed, hääletud lendajad on endale saanud nimeks äädikakärbsed. Inglise aga nimetavad neid puuviljakärbesteks. Tegelikult peaksid need olema pärmikärbsed, sest nende söök pole mitte õun või pirn, vaid õunal ja pirnil elavad pärmiseened.

Äädikakärbes pole just kuigi toitev või maitsev. Siiski sööme me äädikakärbsed ühes puuviljaga sisse enam, kui ehk tahaksime. Ja meil on raske uskuda, et tegelikult sööme kangelasi. Jah, need vaevalt kolme millimeetri pikkused

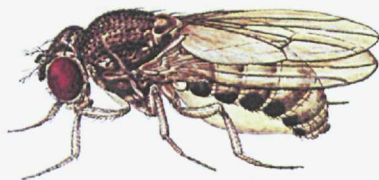
hiiglaslike silmadega otsa vahib. Siis valitakse välja mõned erilised ja hakatakse uurima, mis on kärbse pärilikkusainega juhtunud. Selleks tuleb nad muidugi pudiks teha, ja sellest pudist keeruliste riistade abil see pärilikkusaine ehk DNA kätte saada.

Äädikakärbes koorub munast juba umbes nädalaga. Ja nii kaua ta teie kodus ka elab. Kuid laboris võib ta elada kaks korda kauem. See tähendab, et tema põlvkonnad ei vaheldu nagu inimesel 30 aastaga, vaid nädalaga. Kujutage ette, et teil oleks igal nädalal uued lapsed, lapselapsed, lapselapsed. Kuid siis ei elaks te muidugi ka nädalast kauem. Küllap voolab äädikakärbes aeg kuidagi aeglasemalt kui meil.

Nõnda saab äädikakärbse peal uurida, kuidas toimuvad muutused põlvkondade vahetumisel ja millised tunnused üle kanduvad. Mis kestavad, mis kaovad. Eks ole teiegi suguvõsa liikmetel sarnaseid tunnuseid nagu heledad juuksed või sirged ninad, mis siis vanematelt lastele edasi antakse. Kuidas see käib, selle uuris välja ameerika teadlane **Thomas Hunt Morgan** juba sada aastat tagasi just nimelt äädikakärbse peal.

Käitub nagu inimene

Näljutage äädikakärbest mõni tunnike, ja ta muutub rahutuks. Kui aga pista ta koos seitsme teise kärbsega tillukesse kausikesse ja panna sinna ka tükike toitu, läheb kohe kahluseks. Nad madistavad jalgadega ja löövad tiibadega. Nii uuritakse äädikakärbeste peal ka koolivägivalla olemust. Selgub, et ka

Just tänu äädikakärbsele teavad teadlased palju enam sellest, kuidas tekkis loomadele nägemine, kuidas loomade keha kasvab ja palju muudki.

äädikakärbeste seas on pätte ja rahumeelseid. Mõni kärbes kakleb kahe minuti jooksul sada korda, teine jälle vaid kolm korda.

Äädikakärbes on osutunud targemaks loomaks, kui usuti. Nii näiteks mäletab ta enda liikumist ka ilma teemärkideta. Kui ta pisteti ümmargusse potikesse ja määrgistati värviga selle vastaskülgedel ribad, siis jalutas ta ühe riba juurest teise juurde. Kui aga ribad eemaldati, jätkas kärbes samal joonel kõmpimist. Teadlased saavad nõnda

uurida mälu olemust.

Hiljuti aga tekitati sellised äädikakärbsed, kes sarnanevad paksude inimestega. Nende kehas on palju rasva. Ja nad on teistest palju laisemad. Võibolla õnnestub nii jõuda kaalu langetava geeni jälile.

Kuid kõige tähtsam on, et äädikakärbes aitab uurida inimeste haigusi. Sest igast neljast inimese haigust põhjustavast geenist on äädikakärbsel avastatud kolm.

Kõige selle nimel peavad äädikakärbsed taluma jubedaid asju. Neid pommitatakse karmide kiirtega, söödetakse tugevate mürkidega, hoitakse vängete gaaside käes. Kõik selleks, et näha, milliseid muudatusi tekib ja millised geenid teevad millist tööd – et siis teha järeldusi inimese kohta.

Kui aga mina oleksin äädikakärbes, siis elaksin parema meelega teie köögis kui kusagil teadlaste laboris, kus sinuga võidakse teha igasuguseid trikke. Teadlased küll on kindlad, et äädikakärbes valu ei tunne. Kuid seda saab ikkagi teada vaid kärbse nahas olles.

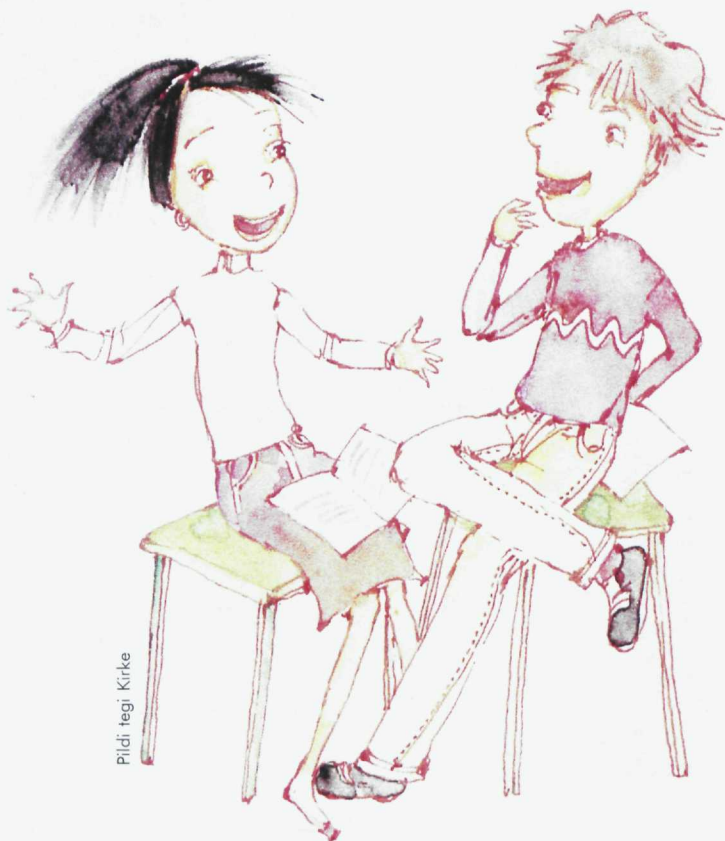

Sabad-nokad segamini!

Klaarika ja Karl hakkasid mõtlema, kui palju nad teavad linnunimesid. Selguse mõttes panid nad kõik tuttavad linnud kenasti kirja. Aga oh häda: nimekiri sattus tähekrati küüsi ja see ajas kõik nii segi kui oskas. Kas sina oskad Klaarika ja Karli nimekirja korda teha?

Saada vastus toimetusele! Täpseimad ja nobedaimad saavad auhinna!

TOONENOKK
SOOLIND
LEHEKURG
KULDNÄPP
ÖÖKORISTAJA
RASVARÄSTAS
PUUKURG
PASKSORR
KÄRBSETIHANE
MUSTNÄÄR

Pildi tegi Kirke

Kodu

Kodu on koht, kus on ema-isa,
vahepeal isegi vanaisa...
Kodu on koht, kus hoolitsetakse,
minust täiskasvanut voolitakse.

Mina ei ela oma kodus,
vaid hoopis lastekodus,
kus lapsi on palju
ja kus kisa on valju.

Tahan minna tagasi koju,
kus olen ema väike linnupoju!
Tahan, et ema mind hellitaks,
hoiaks ja kallistaks...

Vanaema

Vanaema, kulla hea,
kooki ikka küpseta!
Ja ära seda unusta,
et sind ma ikka armastan!

Ära minuga kurjusta,
ära minu pärast kurvasta!
Oled mul südames juba ammu...
Saadan sulle mõttes ma tervist ja rammu!

Poiss

Kõik alguse sai
kui kaunis muinasjutus,
kus tundmatu kutiga
sõlmitud sai tutvus.
No mida saan ma teha,
kui tunded välja löövad,
mõllavad hormoonid
ja silmad teda söövad!

Kuid siis ma sain haiget,
sain tunda mure maitset...
Ei uuri ma nüüd välimust,
vaid vaatan hoopis sisemust.

Isa

Sa oled mu isa —
sellest mulle juba piisab!
Ma tean, et sa oled olemas
mu hinges ja mu südames.

Ole kus tahes,
ole milline tahes!
Aga seda meeles pea,
et sul on tütreke hea.

Ükskõik, kus sa ka ei oleks —
peaasi, et ma ka sinu südames olen!
Kunagi sa ei unusta, et sul on Jaana —
aga unustad, et olen mina...

Maarja Teppor Tallinnast

**Maarja elab ja õpib praegu Tallinna
Laste Turvakeskuses ning on õpetajate
sõnul rikka fantaasiamaailmaga
südamlik tüdruk. Siin avaldatud värsid
on pärit Maarja luuletuste kaustikust.**

Rõõmus sügis

Septembris saabus meile sügis.

Ta suve ette trügis.
Kõndis läbi kõigi hoovid,
lapsi täis puistas koolid.

Värvis lehed kollaseks,
õunad punakullaseks.
Saatis linnud lõunasse,
ise puges õuntesse.

Nõnda meeleolu löi,
päikse pilve tagant välja tõi.
Kuldne sügis rõõmuks meil,
ruttab mööda metsateid.

Anett Saksing
Iluste Põhikooli 7. klassist

Väike mõmmibeebi

Väike mõmmibeebi
leidis kapist seebi.
Proovis suuga,
kraapis puuga.
Seep oli suus kibe,
käes aga väga libe.
Mõmmibeebi vannis põtkis,
nii et vannivahtu pritsis.

Ethel-Brigita Ernis
Pärnust

Taevas

Päeval taevas päike särab,
mõnikord ka äike kärab,
sealt võib tulla vihma, rahet,
kui on Taevaisal tahet.

Õhtuks taevasina tuhmub,
kõik see sära korraks kustub.
Taevas magab hämaruses,
kuu vaid särab pimeduses.

Hommikuks on pime kadund,
taevas jälle sinab, särab.
Pilvejätkud tantsivad,
uduvarjud mängivad.

Sander Sarapuu
Põlva Keskkooli 4.b klassist

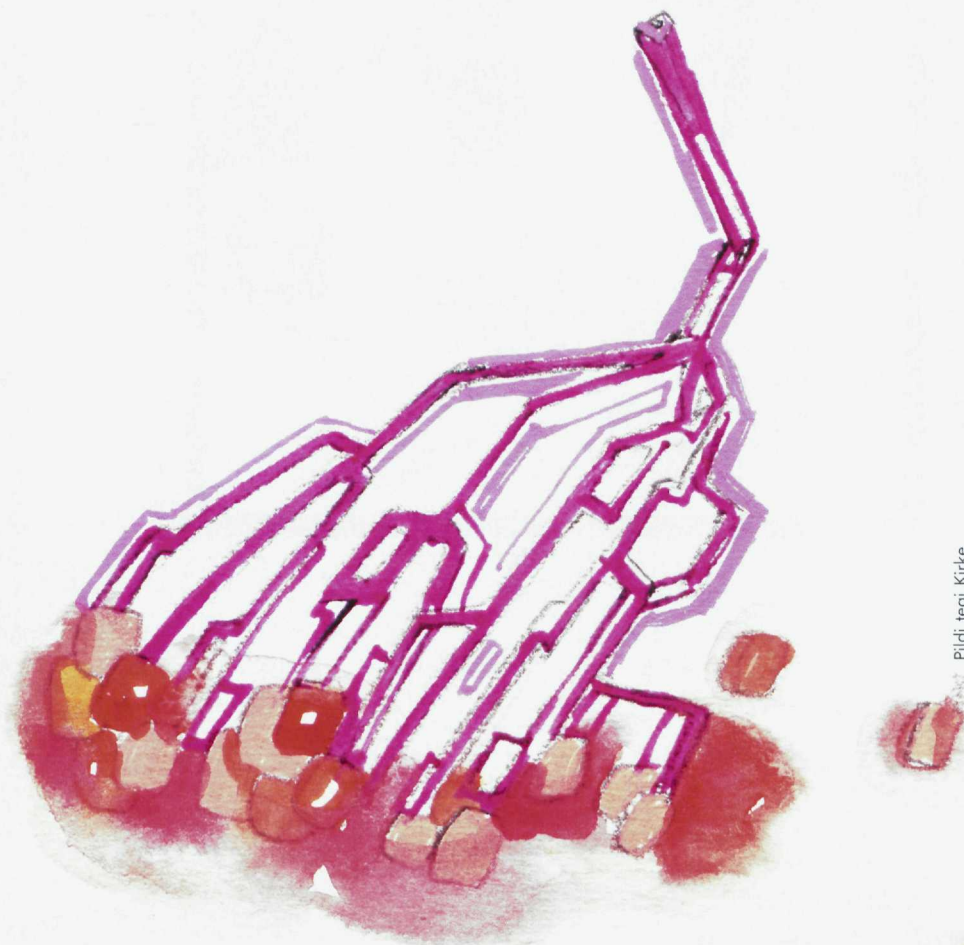
Imemasin

Ühel toredeal maal, toredas linnas ja toredas majas elab üks tore poiss. Ta on täitsa tavaline poiss, kes käib koolis, trennis ja suhtleb sõpradega. Sellel poisil on ka vend, kes on täitsa tavaline poiss. Kõik on nagu täitsa tavaline, aga midagi erilist on selles toredas majas tavalistel poistel siiski olemas – neil on imemasin. Nende poiste päev algab nii, et imemasin on teinud neile hommikusöögi ja sättinud kooliriided toolile valmis. Kui poisid tulevad koolist, siis imemasin on nende voodid kõik korda teinud ja koristanud toadki. Kui poisid tulevad trennist, on imemasin valmistanud neile õhtusöögi. Pärast õhtusööki peseb kõik nõudki. Imemasin hoolitseb, et poistel oleks kõik olemas – riided selga panna, jalanõud jalga panna, kõht täis ja toad korras.

Aga ükskord tulid poisid koolist ja imemasin polnud midagi teinud. Imemasinat polnudki – keegi oli selle varastanud! Küll oli siis palju segadust: kõik oli sassis ja süüa polnud. Poisid olid lausa hädas. Nad pidid ise hakkama koristama, triikima, pesema ja poes käima. See ei meeldinud neile, aga polnud midagi parata.

Poisid said lõpuks kõigega hakkama, aga nad igatsesid väga oma imemasinat tagasi. Nad helistasid numbril 112 ja palusid, et leitakse nende imemasin. Ja siis see juhtuski. Imemasin tuli tagasi. Imemasin oli käinud puhkusel, sest ka tema vajab puhkust. Imemasinal on nimi ka – EMA – ja sellest masinast ei taha poisid kunagi loobuda.

Karl Laas
Haapsalu Linna Algkooli 5. a klassist

Septembriin

VÄIKE
KUMLI
ÕRDU

MÕISTATUS

ANDE 0%_2008.

Eestis elab ligi poolteist miljonit inimest. Neist kellelgi ei ole üle miljoni juuksekarva. Kas me võime olla kindlad, et vähemalt kahel inimesel on peas täpselt sama arv juuksekarvu?

Eelmise mõistatuse lahendus on, et kuna ühel bakteril kulub pooldumiseks viis minutit ja kahel bakteril kulub katseklaasi täitmiseks neli tundi, siis üks bakter täidab katseklaasi nelja tunni ja viie minutiga. Seekordse vastuseni jõudmiseks on aega terve kuu - nimelt ilmub lahendus koos uue mõistatusega järgmises ajakirjanumbris.

Mõistatuse tegi Ande

- a) hamstriga
- b) hobusega
- c) koeraga

Bill Haley' kuulsaimaks looks sai

- a) "Rock Around The Clock"
- b) "Rock 'n' Roll Music"
- c) "Rockabilly Boy"

Tartu Kunstigümnaasium korraldab igal aastal võistluse

- a) "Mida sööd, koolipoiss?"
- b) "Mida naerad, koolijüts?"
- c) "Mida maalid, kunstijünger?"

Emo on kaasaegne

- a) linnuliik
- b) muusikastiil
- c) poisinimi

"Bumtsiki" on

- a) löökriistamängijate ajakiri
- b) taimetoitlaste restoran
- c) mustkunstnike klubi

Võtikvere küla Jõgevamaal on tuntuks saanud Eesti esimese

- a) spordikülana
- b) raamatukülana
- c) kalurikülana

Visioonikonkursi "Eesti 100" korraldas meie

- a) haridus- ja teadusministeerium
- b) tervishoiuministeerium

- c) siseministeerium

Väike-lehelinnu nimi rahvakeeles on

- a) killkõll
- b) viuvau
- c) silksolk

Poisipõlves läks dirigent Eri Klas koolimajja

Vastuseid on lihtne leida, kui loed tähelepanelikult sedasama ajakirja.

NB! Õigete vastuste saatjate vahel loosime välja lähedaid auhinnaraamatuid! Ootame vastuseid hiljemalt 5. oktoobriks! Juuninumbri õiged vastused on: 1. – b, 2. – a, 3. – c, 4. – a, 5. – b, 6. – c, 7. – b, 8. – c. Juuli-augustinumbri vastused ja auhinna-saadajad saad teada oktoobrinumbrist!

Emal tuleb koju ja näeb, et Juku käib korteris ringi, ise paljas nagu porgand, kuid kivilips ees.

"Juku, sa pole ju enam mingi beebi, vaid koolilaps!" hüüatab ta. "Miks sa päise päeva ajal alasti ringi käid?"

"Ega ma praegu ole koolis, vaid kodus, ja siin võin ka paljalt kõndida!" teatab Juku.

"Aga miks sa siis lipsu ette jätsid?" imestab ema.

"Mine tea – keegi võib ju külla tulla, ikkagi esimene koolipäev..."

Juku on jõudnud juba teise klassi ja esimesel koolipäeval paneb õpetaja ta

juhtus Kariibi merel: tõusis selline torm, et lained olid üheksakorruselise maja kõrgused! Laev lendas kaljudele pilbasteks ja kõik reisijad hukkusid koos meeskonnaga!"

"Aga kuidas sina siis pääsesid?" imestavad sõbrad.

"Mina?" imestab Juku. "Mina olin sel ajal hoopis Soomes, Muumimaal!"

"Õpetaja, kas alligaatorid lendavad?" küsib Juku loodusõpetuse tunnis.

"Muidugi mitte," lausub õpetaja. "Miks sa üldse nii rumalaid küsimusi esitad?"

"Sellepärast, et direktor ütles, et alligaatorid lendavad!"

KOOLILAPSE ARGIPÄEV...

Kristel Pallasmaa (Tartu Kunstigümnaasiumi karikatuurivõistluselt)

kõrvale istuma uue õpilase.

Juku sirutab uuele pinginaabrile käe:

"Tere! Mina olen Juku! Aga sina?"

"Aga mina ei ole!" teatab poiss.

Juku jutustab klassikaaslastele oma koolivaheajast: "Aga kõige hirmsam lugu

"Khm," teeb õpetaja. "Eks nad mõnikord ikka lendavad ka, aga hästi madalalt ja pimedal ajal..."

"Juku, kuidas on mitmus sõnast "piisk"?" küsib õpetaja.

"Vihm!" vastab Juku.

Millal hiinlane ütleb:

"Tere õhtust!"?

Siis, kui ta oskab eesti keelt.

Mis on roheline ja näeb välja nagu porgand?

Roheline porgand.

Mida ütles üks sein teisele?

"Saame nurga peal kokku!"

Miks ööbik laulab kinnisilmi?

Seepärast, et ta teab laulusõnu peast.

Miks pääsukesed lendavad sügisel lõunamaale?

Sellepärast, et jalgsi minek võtaks liiga kaua aega.

Millal kaaluvad kass ja kaamel täpselt sama palju?

Siis, kui kaal on rikki läinud.

Kutsikas Rimo tegutseb taas

Eelmises numbris ilmunud Matti Aivar Linnu lugu kutsikas Rimost kutsus lugejaid üles jutule järke leiutama. Ühte neist järjelugudest saate kohe lugeda.

Kui kell kukkus üheteistkümnepäevale, ärkas kutsikas Rimo. Rimo oli väga evelil: äkki saab leida endale uue kodu? Kutsikas läks ja sõi natuke, et mitte tunda tühja kõhu tunnet. Pärast sööki läks Rimo kuulama hommikuseid uudiseid varajaselt ärkajalt – Murilt. “Tead, Paks olevat ju 2 kilo alla võtnud! Kuulujutud käivad, ega ma ise kah tea, kas uskuda või ei. A tead mis veel, vää? Täna pidavat meile palju külalisi tulema, nii ütles varjupaiga omanik, eks vaata. Äkki meie unistus täitub, täitub just täna?” lobises Muri.

“Ei tea jah, muidugi võiks ju,” mõtiskles Rimo.

Lontu magas kah veel, ta polnud tükk aega nii kaua maganud. Nüüd võis Rimogi end tunda varajase ärkajana.

“Kuule, Muri, ütle, mis sa arvad, kas röövlid on kätte saadud?” küsis Rimo uudishimulikult.

“Ega... mis ma ikka arvan – ma ei teagi midagi arvata, ausalt öeldes,” sõnas Muri.

“Aga... nojah... Mina loodan, et pahad inimesed on kätte saadud ja head on endiselt head.”

Ka Lontu hakkas vaikselt virguma.

“Kas teate, Mukil on täna sünnipäev!” teatas Lontu uhkelt ja samas ka kadestavalt.

“Kes on Muki?” küsis Rimo.

Samal ajal tulid needsamad poisid ja tüdrukud, kes eelmine kord olid varjupaigas käinud, sinna koos oma vanematega. Need lapsed pidasid oma isade-emadega vaikselt nõu. Lõpuks olid otsused tehtud.

Kõigepealt sai varjupaigast ära Nuffu. Eks see Nuffu on üks igavene nunnundus küll! Aga ega ainult tema – ka Muri pääses varjupaigast.

Rimo haugatas, nagu jätaks ta teistega hüvasti. Sama tüdruk valis ka Rimo endale koeraks. Ja tegelikult said lastest pooled endale koera.

Oi, kui õnnelikud need koerad olid! Ja samas... kui õnnetud olid need, kellel ei olnud vedanud.

Peatselt lahkuski varjupaigas tüdruk nimega Tiina – Rimo ja Muri uus omanik. Muri ja Rimo viidi ühte autosse.

Nüüd hakkasid nad arutama. “See ei ole võimalik, Rimo, see pole võimalik!!! Aga samas see ei tohi uni olla,” oli Muri vaimustuses.

“Ei, see ei ole uni, see on liiga reaalne. Kas tead, ma algul arvasin, et ainult sina koos Nuffuga saad kodu. Aga näe – mina sain ka! Ja Lontu ja Sapsu ja Puppaa. Nii tore!” rõõmutas Rimo.

Lõpuks pääsesid Rimo ja Muri oma uut kodu vaatama. See oli imekena. Ja nüüd selgus ka see, et Paks on samuti sama pere uus kiisu. Nüüd mõteldi Paksule uus nimi – Tupsu. Ja raadiost oli kuulda ka seda, et röövlid saadi kätte. Ning röövitud kiisud-kutsud pääsesid tagasi varjupaika.

Kuid Lontu poolt nimetatud Muki – kes tema oli? Seda ei tea praegu keegi peale Lontu ja meile jääbki see kahjuks või õnneks teadmata.

Maria Ritter (10 a) Pärnumaalt

Foto: Andreas Ellervee

Mustkunst ja mustkunstnikud

Bumtsiki kokkutulek ja Eesti Mustkunstnike Liit

Augustikuu teisel nädalavahetusel võis Pärnu lisaks suvepealinna austavale nimele ka mustkunstipealinna tiitlit kanda. Nimelt toimus sealse jõe kallastel järjekorras teine noore mustkunstnike foorumi „Bumtsiki“ kokkutulek.

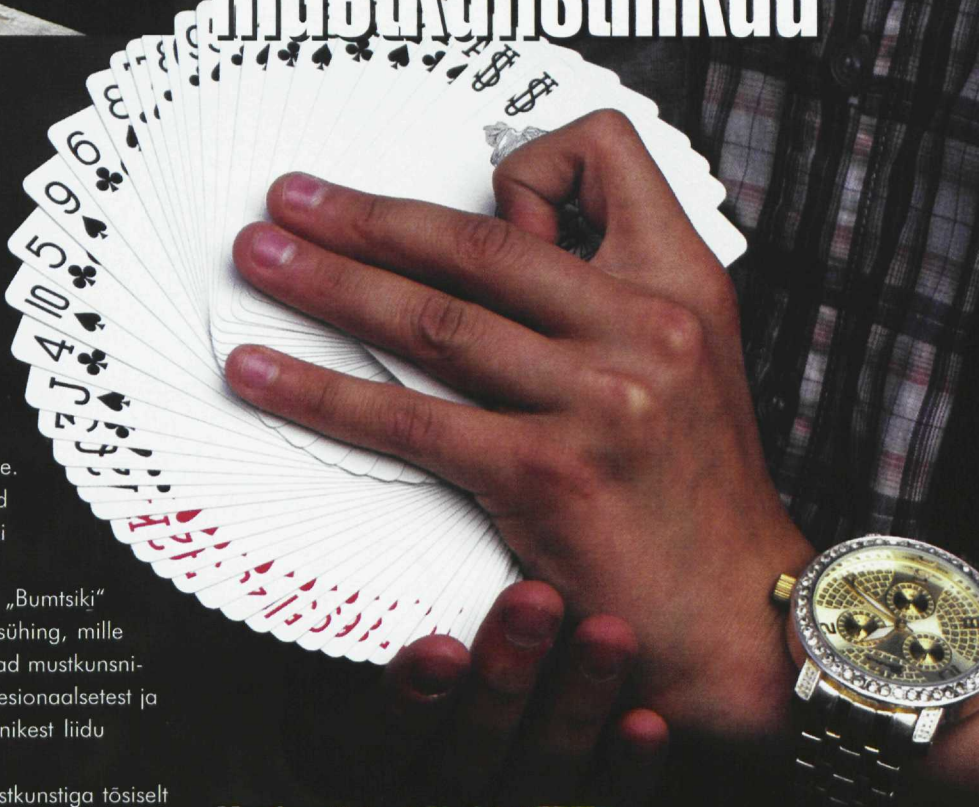
„Bumtsiki“ loodi 16. märtsil 2006. aastal. Kiiresti kasvati Eesti suurimaks mustkunstifoorumiks, mis koondab pea kõiki Eestis aktiivsemalt tegutsevaid (noori) mustkunstnikke. Tõsi, ka mitmed staazikamad silmamoondajad on klubi liikmed, ent eelistavad foorumis siiski tagaplaanile jääda.

Käesoleva aasta kevadel moodustati suuresti „Bumtsiki“ baasil **Eesti Mustkunstnike Liit** – mittetulundusühing, mille eesmärgiks on ühendada kõik Eestis tegutsevad mustkunstnikud. Praeguseks on enamus Maarjamaa professionaalsetest ja ka tõsisemalt tegelevatest harrastusmustkunstnikest liidu liikmeks astunud.

Kui Eesti Mustkunstnike Liit koondab vaid mustkunstiga tõsiselt tegelejaid, siis Bumtsiki liikmete hulgas on ka neid, kelle jaoks trikid on vaid toredaks hobiks. Kokkutulekul oligi hea võimalus üksteiselt õppida, arutleda trikkide ja mustkunsti üle ning

loomulikult oma oskusi näidata – nii teineteisele kui ka Pärnu tänavatel, jõekallastel ja rannas viibivatele suvitajatele. Kolm päeva kestnud kokkutulek pakkus elamusi ning kustumatud mälestusi nii osalejatele, kes said mõttekaaslaste seltsis avameelselt mustkunstist rääkida, kui ka suvitajatele, kelle õnnestus noorte mustkunstnike kunsti imetleda.

Foto: Meelis Kubo

Mustkunstietendus „Tabalukk“

Kindlasti on kõigile mustkunstisõpradele heaks uudiseks **septembri lõpus ja oktoobri alguses toimuv mustkunstietendus „Tabalukk“**. Täispikal etendusel astuvad üles **Meelis Kubo, Karl Eelmaa, Simeoni Sundja, Toomas Pintson** ja **Kevin-Chris Tõnissoo**.

Kõik viis on silmapaistvad noored mustkunstnikud. Intervjuud Meelis Kuboga võib lugeda Hea Lapse 2007. aasta mainumbrist, ent kindlasti on põhjust neist kõigist ka tulevikus kirjutada. Etenduse kavas on klassikaline lähivaate mustkunst, lavailusioonid ja mentalism. Pealtvaatajatel vanusepiirang puudub. Mustkunstietendus „Tabalukk“ tuuakse publiku ette vaid kahel korral ja kahes linnas – 21. septembril Tallinna Nukuteatris ja 16. oktoobril Tartu Sadamateatris.

Pilet maksab 150 krooni ning etendused algavad kell 19:00. Pileteid saab osta enne etendust kohapeal. Rohkem infot võib leida Meelis Kubo koduleheküljelt www.mirakel.com

Pilt: Kristiina Kass

Kristiina Kass

Peeter ja mina peame täikmat

Ema armastab täiturul käia. Ta on hirmus õnnelik, kui leiab sealt täpselt samasuguse kausi, nagu isa kuu aja eest katki tegi, või vana raamatu, mis tal kunagi lapsepõlves oli, või hunniku õmblusajakirju, sest ta kavatseb hakata jälle õmblemisega tegelema.

Ja kuigi talle polnud see kaus tegelikult kunagi meeldinud, ja kuigi tal on riulis juba niigi seitseteist läbi lugemata raamatut ootamas, ja kuigi tal pole niikuinii üldse aega õmmelda, peab ta ometi tingimata need kõik ära ostma.

Sellisest asjast ei saa isa üldse aru. Ja ta ei saa aru ka sellest, miks ostab ema kogu aeg endale ja meile riideid juurde. Seda enam, et vähemalt pooled neist riietest on liiga suured või liiga väikesed.

„Noh, SEDA pluusi saad vähemalt sina paari aasta pärast kanda,“ arvab ta, kui saab aru, et selle kohutava ruudulise pluusi käised on Peetrile tõepoolest liiga lühikesed. Ainult et ärgu ta mitte arvaku, et mina seda jõledust endale kunagi selga panen.

Hiljemalt siis, kui kõik meie kapid on nii täis, et riided püsiksid püsti ka ilma riidepuudeta, ütleb ema lõpuks, et midagi peaks ette võtma. Siis me isaga teame, et varsti korjab ema kappidest välja liiga väikesed ja liiga koledad ja liiga ebamugavad rõivad ja pakib need kõik suurtesse pappkastidesse ja müüb täiturul maha.

Poole suve paiku olid ema riidekapid jälle kord liiga täis. Ja kuna nädalalõpuks lubati ilusat ilma, otsustas ema täikamüüjaks hakata. Ta tõi keldrist virna tühje pappkaste üles ja ladus need kõik esikusse ritta.

Emal andis ka mulle ja Peetrile ühe kasti ja palus korjata sinna kõik sellised mänguasjad, millega me enam ei mängi. Mina panin kasti nuku, kelle üks jalg oli kuhugi kadunud, ja Peeter pani sinna oma kastanilehmakarja ja hüppepalli, mis ei pidanud enam õhku.

Ma ütlesin Peetrile, et tal ei tasu oma kuivanud lehmajubinate eest kuigi head hinda oodata. Peeter vastas, et vaevalt tahab keegi osta ka ühejalgset nukku, kui just ei juhtu nuku-

haiglat mängima. Mina mõtlesin, et ma võiksin tegelikult ise nukuhaiglat mängida ja võtsin ühe jalaga nuku kastist välja.

Ema oli juba hakanud kastidesse oma vanu riideid pakkima, kui vanaema helistas ja ütles, et oli oma kätt vigastanud.

„Mitte midagi tõsist, randme väänas välja, aga ma peaksin ikkagi teda natuke aitama minema,“ ütles ema ohtes. „Sinna see nädalalõpp mul lähebki. Täika peab edasi lükkama.“

Järgmisel hommikul sõitiski ema rongiga Tartusse vanaema poole ja mina ja Peeter ja isa jäime kolmekesi koju.

Aga me ei kavatsenud sugugi laiselda. Mul ja Peetril oli plaanis hoopis isekorraldatud täituruga ema üllatada. Me pidime lihtsalt kõik ema üleliigsed riided maha müüma.

Kõigepealt valisime ema riidekapist välja kõik sellised riided, mida me polnud ta seljas vähemalt aasta otsa näinud. Siis võtsin mina kapist välja kõik mustad rõivad, sest minu arvates must värv ei sobi emale üldse. Neid riideid saigi päris korralik hunnik. Siis võttis Peeter kapist välja kõik liiga igavad riided.

Lõpuks ei jäänudki sinna muud kui erekollased püksid, sinitriibuline kampsun, kaks seelikuga kostüümi, punane ja oranž, ja mõned rõõmsavärvilised kleidid ja pluusid.

Nüüd oli ema riidekapis jälle ruumi laialt ja kõik pappkastid täis. Ühte mahtus veel Peetri katkine hüppepall ja minu ühe jalaga nukk, mille ma otsustasin ikkagi maha müüa. Kastaniloomad viskas Peeter prügikasti.

Isa taipas meie täituruplaani alles siis, kui palusime tal kastid alla kanda.

„Kas ema pani teile kastid valmis?“ küsis isa ja mina ja Peeter noogutasime pead.

Isa ei tahtnud meid algul kahekesi täikale lasta, aga kui ta kuulis, et paneme müügilaua püsti üle tänava laste mängukohta, nii et ta võib meid aknast vaadata, siis saime ikkagi loa.

„Pange siis ikka korralikud hinnad!“ andis isa nõu, kui oli aidanud meil kastid ja kokkukäiva rõdulaua mängukohta kanda. Kõik ülejäänud jäi juba minu ja Peetri hooleks.

Juba enne veel, kui olime jõudnud esimest kastist asjad lauale panna, hakkas meie ümber inimesi kogunema. Mõned imestasid meie müügikoha üle ja teised küsisid, kuidas me seal niimoodi ilma vanemateta olime. Kui ütlesime, et ema läks haigele vanaemale appi, vaatasid nad meid haletseva pilguga ja ostsid mõned riided puhtast kaastundest. Aga enamus ostjatest kiitis meid tublideks lasteks ja mõned pakkusid isegi kommi.

Peaaegu kõik ostsid midagi. Seda enam, kui kuulsid, et iga riie maksis kümme krooni. See kümme krooni oli Peetri mõte. Ta ei viitsinud igale asjale eraldi hinda välja mõelda. Ja hiljem oleks ka lihtne arvutada, kui mitu riideeset meil õnnestus maha müüa.

Üks mees ostis terve kasti saja krooni eest. See oli meie arvates väga kasulik kaup, sest kastis oli ainult kuus pintsakut ja kahed püksid ja seega saime täitsa muidu tervelt kaks-kümmend krooni.

Siis hakkas vihma tibutama ja me otsustasime koju minna. Me olimegi juba üsna väsinud ja näljased ja peaaegu kogu

„Kus kõik mu riided on?“ hüüatas ta ja tegi järjest kõik teised kapiuksed lahti. Siis tuli ta elutuppa ja küsis meilt sama küsimust uuesti.

kaup oligi maha müüdud. Järel oli ainult paar T-särki ja seelik, mille lukk oli katki, ja Peetri hüppepall, mida keegi ei tahtnud.

Tühjad kastid jätsime prügikasti juurde, aga allesjäänud asjad ja rõdulaua tassisime omal jõul koju.

Kõige vahvam tegevus oli raha kokku lugemine. Seda oli täpselt 720 krooni. Isa oli meie üle päris uhke. Tema meelest oli 720 krooni täitsa korralik tasu hunniku vanade ülearuste riiete eest.

Ema tuli pühapäeva õhtul koju ja rääkis, et vanaema olemine oli juba parem ja ema abi enam vaja polnud.

„Kahju ainult, et täiturg nüüd ära jäi,“ ütles ta veel. „Pealegi oli ju nii ilus ilm.“

Selle peale mina, Peeter ja isa ainult muigasime mõistatuslikult ja isa ütles, et ema võib ju täikale järgmisel nädalalõpul minna. Ja tegi meile silma.

Ema ei taibanud ikka veel midagi. Alles siis, kui ta läks riideid vahetama ja me kuulsime, kuidas ta riidekapi ukseid lahti tegi, teadsime me, et ta oli asja märganud.

„Kus kõik mu riided on?“ hüüatas ta ja tegi järjest kõik teised kapiuksed lahti. Siis tuli ta elutuppa ja küsis meilt sama küsimust uuesti.

„Me müüsimme need täiturul maha!“ teatas Peeter uhkusega.

„Ja me saime nende eest 720 krooni!“ kiitsin mina takka.

„MIDA!“ karjatas ema. „Kas ma kuulsin õigesti? Kas te müüsite 720 krooni eest maha kõik minu riided? Selle musta sametkleidi ka, mis maksis 1500 krooni?“

„Ega me siis kõiki ei müünud,“ seletas Peeter ettevaatlikult. „Me jätsime ikka kõige toredamad alles. Ja kolm T-särki ja seeliku, mida keegi ei ostnud.“

Ema tormas uuesti oma riidekapi juurde ja paugutas kapiustega ja karjus aina vihasemalt ja vihasemalt.

Ma vist ei pea rääkimagi, mida kõike ema meile karjus. Aga üsna ruttu sai isegi tobe Peeter aru, et ema oli väga, väga raevu täis.

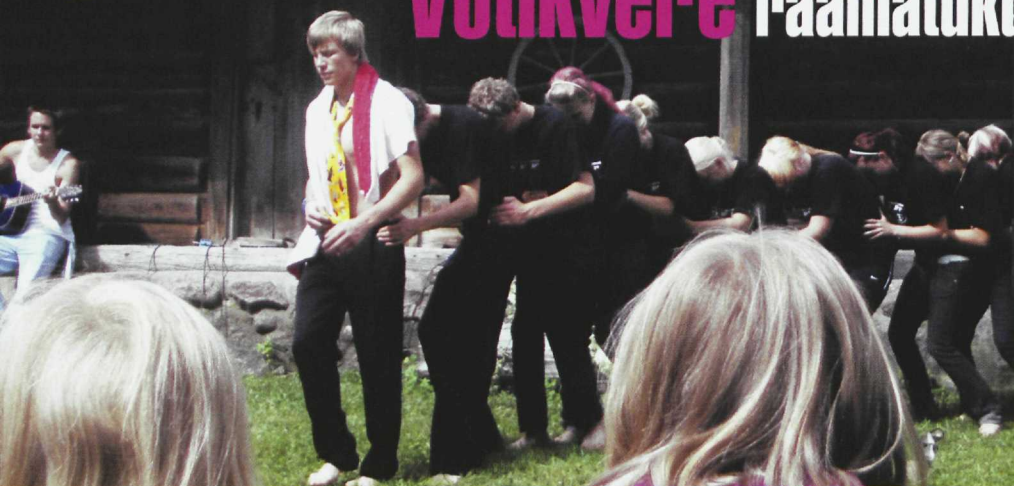
Sellest juhtumist on nüüd möödas kuu aega ja ema on hakanud meiega jälle suhtlema. Aga iga kord, kui ta tänaval teise inimese seljas mõne oma rõiva ära tunneb, ohkab ta jälle pikalt ja piinarikkalt.

Eks ma saan ka muidugi aru, et võib-olla ei olnud kõige parem mõte müüa maha tema Itaaliast ostetud ainukest pidulikku kleiti. Aga ta polnud seda tegelikult peaaegu üldse kandnudki.

Vähemalt saab ema nüüd jälle iga päev oma lemmik-hobiga tegelda. Sest ta peab ju endale palju uusi riideid muretsema. Nii et varsti on kapid kindlasti jälle liiga täis.

Kirjanduspidu Võtikvere raamatukülas

Fotodel:
Torma OFF
ja Imbi Paju

Võtikvere on üsna väike küla Jõgevamaal, mis on kuulsaks saanud Eesti esimese raamatukülana. Külas tegutseb väike vahva Lugemispesa, kus lastel on vahva lugeda, mängida ja joonistada. 9. augustil toimus aga Võtikveres juba

ühesandatud aastat järjest tore raamatupidu, mis oli seekord pühendatud laste- ja noorsookirjandusele ja lugude jutustamisele. Külalisteks olid kirjanikud Tiia Toomet, Jaan Kaplinski, Maarja Kangro, Heiki Vilep ja Leelo Tungal ning oma esimesed teosed avaldanud noored autorid Ruth Vassel ja Reeli Reinaus. Loeti ja lauldi, osteti ning autogrammistati raamatuid. Väga lähedasti esines Sadala-Koimula poistebänd ja Torma noored line-tantsijad. Rahvalike naljade sõpru kostitas Tabivere harrastusteater ning publiku lemmikuks sai Torma Põhikooli draamaring OFF, kes oli vaimukaks etenduseks teinud Leelo Tungla luuletsükli "Sajajalgse sekeldused". Raamatuküla loojaks ja sealsete ürituste eestvedajaks on Võtikverest pärit ajakirjanik ja kirjanik **Imbi Paju**, kellele maavanem andis pidulikult üle suure töö eest omistatud Jõgevamaa Hõberisti.

Õpilaste visioonikonkursi "Eesti 100" parimad selgunud

Vabariigi juubeliaastal Haridus- ja Teadusministeeriumi välja kuulutatud õpilaskonkursi "Eesti 100" töid hinnanud ürii, mida juhtis haridus- ja teadusminister **Tõnis Lukas**, selgitas välja originaalsemad ja julgemad käsitlused Eestist kümne aasta pärast.

Nooremas vanuserühmas sai 1. preemia **Rein Leetmaa** Elva Gümnaasiumist, 2. preemia **Kalju Termonen** Tartu Kivilinna Gümnaasiumist ja 3. preemia **Mardi Truus** Tallinna Saksa Gümnaasiumist. Koostöö eripreemia said **Rannu Lasteaia** lapsed **Johanna Reimaa, Imre Pärn, Raina Kinsigo** ja **Alan Väli**. Juhendaja eripreemia pälvis **Kehra** Gümnaasiumi õpetaja **Sirje Jõe**. Kümne parema autori hulka arvati ka **Pärli Pärn** Tartu Kivilinna Gümnaasiumist, **Mikko Leo Selg** Tartu Forseliuse Gümnaasiumist, **Germo Kiipus** Paide Gümnaasiumist, **Ilona Dmitrijeva** Narva Soldino Gümnaasiumist, **Liis Rull** Viiratsi Algkoolist ja **Sofia Fattahova** Tallinna Mustamäe Realgümnaasiumist.

Keskimes vanuserühmas pälvis 1. preemia **Aleksandr Kesa** Tallinna Humanitaargümnaasiumist, 2. preemia sai **Tallinna I Internaatkooli 8. klass**, 3. preemia – **Margus Ülper** Tallinna Pääsküla Gümnaasiumist. Eripreemiad said **Tuuli Lõhmus** Miina Härma Gümnaasiumist, **Erika Tserkašina** Narva Humanitaargümnaasiumist ja **Mark Saaremägi** Tartu Veeriku Koolist. Juhendaja eripreemia pälvis Simuna Kooli õpetaja **Krista Ustav**. Kümne parema autori hulka arvati ka **Grete Tamm** Simuna Koolist, **Kristine Leetberg** Tallinna Prantsuse Lütseumist, **Mirell Soasepp** Tallinna Järveotsa Gümnaasiumist, **Kaur Ojakivi** Tartu Mart Reiniku Gümnaasiumist ja **Igor Bogdanov** Narva Soldino Gümnaasiumist.

Vanemas vanuserühmas võitsid 1. preemia **Tiina Tillo** ja **Ann Starkopf** Hugo Treffneri Gümnaasiumist, 2. preemia – **Maarja Nõmmik** Vinni-Pajusti Gümnaasiumist, 3. preemia – **Maarja-Liisa Soe** Rocca al Mare Koolist. Eripreemiad pälvisid **Heli Jürisson** Tallinna Kuristiküla Gümnaasiumist ja **Vahur Onton** Gustav Adolphi Gümnaasiumist. Kümne parema autori hulka arvati ka **Elis Ruus** Elva Gümnaasiumist, **Kristi Anderson** Paide Ühisgümnaasiumist, **Kaspar Jõgeva** Tallinna Järveotsa Gümnaasiumist ja **Liis Zovo** Võnnu Keskkoolist.

Ülekonkursilise eripreemia multimeedia vahendite oskusliku kasutamise ja visuaal-graafilise lahenduse eest pälvis **Indrek Ots** Rapla Ühisgümnaasiumist.

Parimatest tööddest annab Haridus- ja Teadusministeerium välja kogumiku. Võitjaid ja nende juhendajaid autasustatakse 12. septembril Tartus Athena keskuses toimival pidulikul vastuvõtul.

Lotte koos lastega koolipingis!

Kellel on koolimineku ees väike hirm, need saavad nüüd koera klassi kaasa võtta! Ja kas tead: ükski koer ei haugu ja ükski õpetaja ei kurjasta, kui lisaks Lottele võtab su laual istet ka kassipoiss Bruno! Nimelt lisandus uue koolisügise eel **Mosaici Lotte** kolleksiooni hulk lahedaid koolitarbeid: pinalid, selja-, raha- ja sussikotid, vihmavarjud ja keebid, millelt Lotte koos Brunoga vanadele sõpradele vastu naeratab! Mosaici kauplustest võib lisaks kooliasjadele leida ka Lotte sügistalviseid rõivaid – kudumeid, särke-värke ja teksaseid. Kes koos koeraga voodisse tahavad minna, need peavad väheke ootama: tulekul on ka Lotte-teemaline voodipesu!

Väike-lehelinnu noorsugu teeb lauluharjutusi

Väike-lehelinnu laul on küll vist kõigile inimestele tuttav.

Hoopis vähem on neid, kes teavad selle laulja nime. Väga üksikud aga suudavad ta ka näo järgi ära tunda.

Alates aprilli lõpust oleme kuulnud kõikjal, kus vähegi puid ja põõsaid kasvamas, tema tuttavat hitti "tsilp-tsalp-tsilp-tsalp...". Laulu järgi ka silksolgi nime kandev linnuke raius oma rütmi juuli lõpuni välja. Vahel lühemalt, vahel pikemalt. Mõnikord üle poolesaja silbi ühtejutti, kolm silpi sekundis. Nüüd, septembris, on silksolki taas kuulda, kuid need silbiredad on hoopis tagasihoidlikumad kui kevadel ja suvel kuulnud. Teadagi – noored harjutavad. Ei ole see sugugi nii lihtne, et nii kui noka lahti teed, võid kohe lavale ronida ja aplausi oodata. Olgugi, et kõrvaltkuulajale võib kahe silbi kordamine lapsemänguna tunduda. Igal juhul pingutavad noored lehelinnud tublisti, sest enne äralendu kuu lõpus tahaks ikka õige rütmi kätte saada.

Olgugi, et väike-lehelinde pesitseb meil üle poole miljoni paari, ei ole mitte igaüks neid oma silmaga näinud. Sest lind on pisike ja vilgas, puuvõras pidevas liikumises. On tõsine katsumus laulvat lindu üles leida lehtede vahelt, sest ei malda

ta lauldeski paigal püsida. Aga kui ka leiame ta üles, ega see palju ei aita, sest tema väljumises pole midagi meelde jäävat, mis lubaks ta ära tunda ka järgmisel korral. Rohekashall ülalpool ja valkjalt alapool ei võimalda teda pealiskaudsel vaatlusel eristada salu-lehelinnust, aga ka teistest lähedastest liikidest. Seega ongi tema parimaks tunnuseks laul, mida on küll võimatu ühegi teise linnulauluga segi ajada.

Kes väike-lehelinnuga lähemalt tuttavad, need teavad rääkida tema riikast iseloomust. Kord mainis üks suur linnusõber, selle ajakirja peatoimetaja Leelo Tungal, et lehelinnud on väga tigidad ja riikad linnud. Tookord mõtlesin, et ehk ajab ta neid kellegagi segamini. Kuid ei, seda on paljud linnuvaatlejad täheldanud. Kord olla see pisike, vaid 6-9 grammi kaaluv linnuke aiast minema kihutanud tervelt tosinaliikmelise rasvatihaste salga. Kusjuures rasvatihane on temast kolm korda suurem. Aga teda on mitmeid kordi nähtud ründamas isegi endast kümme korda suuremat suur-kirjurähni. Rähnil poleks väga keeruline seda pisikest riukukke nahkagi pista, aga tema oli hoopis ehmunud säärase jultumuse peale. Eks meidki ehmatab näiteks väikse koeranähvitsa agar

Peale pesast lahkumist on noored veel paar nädalat ema hoole all, siis algab iseseisev elu.

klähvimine ja hammastega püksisäärest kinnikrahmamine, rähnil võib lehelinnu ründe puhul sarnane tunne olla.

Aga väike-lehelinnu lastel on kasvada mõnus. Muidugi pole teada, kas ja kui palju nad ema käest riielda saavad, aga pesas on neil mugav. Silksolk ehitab maapinnale põõsa varju või noorele kuusele maapinna lähedale kõrtest ümara pesa, mille auk külje peal. Piilusin mullu suvel ühte sellisesse sisse ja lausa kadedaks tegi. Niivõrd palju pehmeid sulgi oli linnuema sinna voodriks kuhjanud. Tõeline luksus! Küllap on poegadel kahjugi, et juba paari nädala vanuselt sellest luksusest loobuma peavad, aga elul on omad reeglid. Pesa läheduses on lehelinnuema kõigi teiste lindude ja väikeste loomade suhtes väga ründamishimuline. On tähele pandud, et osa emaslinde ei taha laste isagi pesa ligi lasta. Peale pesast lahkumist on noored veel paar nädalat ema hoole all, siis

algab iseseisev elu. Praegu lauluharjuti tehes tuleb juba ise hakkama saada. Ja ega emast lauluõpetajana asja olekski, see ikka rohkem isa pärusmaa.

Selle kohta, kust väike-lehelinnu lihtne, kuid omapärane laul pärit, on levinud erinevaid pärimusi. Üks tuntumaid versioone on, et lind õppinud seda lehmälüpsjalt. Laulujagamise aja maganud ta maha. Teised laulnud, tema

ei osanud midagi teha. Kord juhtunud ta karja juurde. Tulnud lehmälüpsja ja hakanud lüpsma. Lind kuulnud ja laulnud järele ning saigi omale laulu.

Teise versiooni järgi õppinud lind oma laulu hobuselt, kui see oma pabulaid lompi solksutanud. Tema ladinakeelne nimi *collybita* tähendab aga rahavahetajat, mis viitab laulu sarnasusele müntide kõlksumisega. Samuti on võrreldud väike-lehelinnu laulu haamri kõlksumisega, justkui oleks laul hoopis sepalt õpitud.

Igal juhul tänased hääleharjutuste tegijad on laulu kuulnud oma isalt, võib-olla naabrimeheltki, ning iga noore lehelinnu unistuseks on vähemalt niisama kenasti tsilptsalpima õppida, kui seda suured mehed suvel kuuldavale lasid.

Okas kurku neile!

Peep Veedla

Teisipäev

pääev

Reede

Kerli Kōi

HEA LAPS

HEA LAPS

Esmaspäev

Kolmapäev

Neljapäev

Kirjanurk

Rõõmsat kooliaasta algust kõigile sugulastele ja sõpradele!

Anname nüüd teada juuninumbri võistluste võitjad – juuli-augustinumbri auhinnad teeme teatavaks järgmises numbris.

Nagu ikka, saavad Tallinna, Harju-, Lääne-, Järva, Pärnu- ja Lääne-Virumaa lugejad oma auhinnad kätte Kullo Lastegaleriist (Kuninga 6, Tallinn, e-mail: galerii@kullo.ee, avatud teisipäevast laupäevani kella 10 – 18). Lõuna-estlaste auhinnad toimetatakse O. Lutsu nimelisse Keskraamatukogusse (Tartu, Kompanii 3/5). Kellel on muid soovet, neil palume toimetusse kirjutada, või meilida.

Heyya! Olen 12-aastane Pille-Riin ja otsin kirjasõpru! Vanus ega sugu pole olulised. **PILLE-RIIN KULLA**, Patridge road, Parkhurst, Newport, Isle of Wight, UK. NB! Üritan vastata kõikidele kirjadele ja ma elan Inglismaal!

Tere! Olen 9aastane Anneli, saan talvel 10. Otsin sõpra, kellega meili teel suhelda. Vanus ei loe. Ma elan

Soomes. Kui teie ka Soomes elate, palun öelge seda siis ka meili teel. Minu msn: annely.seppo@hotmail.com.

Tere! Olen Kristin. Olen 10 aastane ja otsin kirjasõpra. Vanus pole tähtis. Mulle meeldib saalihokit mängida ja sporti teha. **KRISTIN LALIN**, Voore 6 – 13, Saare v., Jõgeva mk. 49324.

Ristsõna-CD-d võitsid

MARGIT SALMU Jõhvi vallast ja **LIISA TREIMAN** Keilast.

JUUNIRIINI -raamatud saavad **VIVIAN VIIMNE** Tsoorust ja **MARILIIS MAAMÄGI** Rakverest.

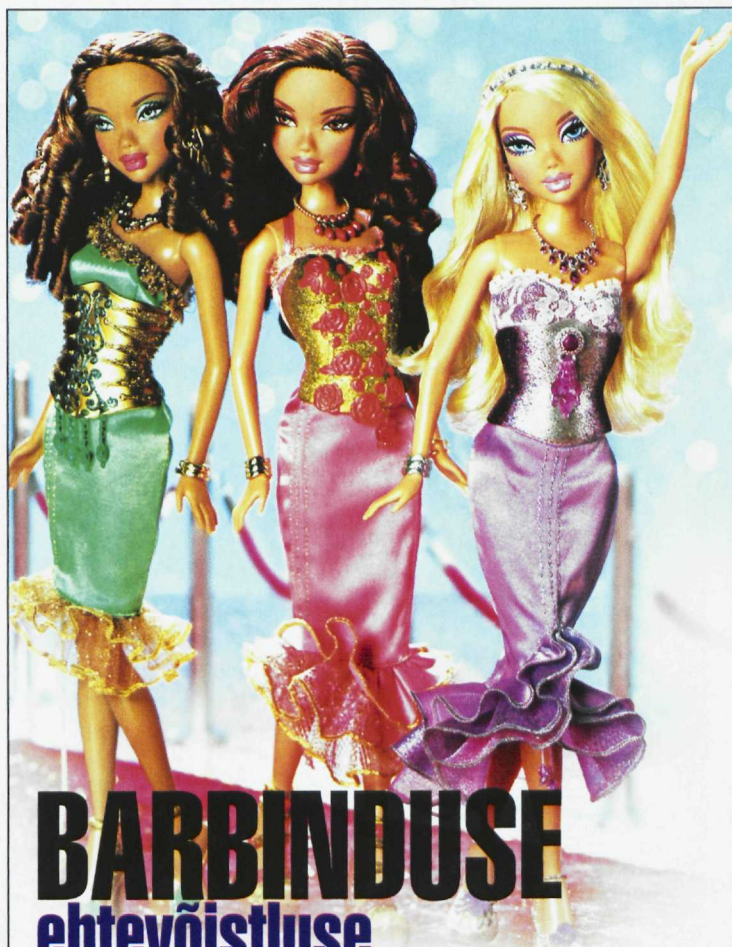
VALGE KAHVLI ORDU

mõistatuse auhinnaraamatu võitis **ANNI KLAMMER** Päidest.

LEGO- auhindade loosimisel

naeratas õnn seekord tallinlastele: Kullo Lastegaleriis ootavad legokarbid **JOHANN ORTIN ÖUNA**, **MAX POLIVANDERIT** ja **HENRY CASIMIR TAMMEAIDA**.

BARBINDÜSE ehtevõistluse peauhinnad

võitsid **TERESA JUKSAM** Tallinnast, **MANN RASK** Tartumaalt ja **KERLI TALI** Põlvamaalt. Ergutusauhinnad saavad **MARIA KRISTIN KUŠNER** Muugalt, **ANETTE MOOSTE** Pärnumaalt, **KÜLLI-TRIIN LAANET** Tallinnast, **MAARJA HELLEN MATLA**, **LAURA LAANEMÄGI**, **KAILI ZIRK**, **EGE-ELIZABETH KALDARU**, **ANET VEIA** ja **HANNAMARI SOIDLA** Väike-Maarjast ja **ANDRES** ning **HELENA URBLA** Tabasalust.

Kingituskäik, kultuuriretk ja teadmistejaht Helsingisse

Eesti Südameliit käsikäes ajakirjaga Hea Laps korraldas preemiareisi Helsingisse neile lastele ja õpetajatele, kes saatsid parimaid kaastöid tervisekasvatustikule leheküljele „Heaolu südamele liikumisega“.

Helde käega aitas reisile kaasa laevafirma Nordic Jet Line. Samuti Soome Instituut, kelle juhataja Jaana Vasama ise tuli soomlase südamele kallist Helsingit meilegi tutvustama.

Teekond Helsingi kesklinnas tähendas kivisse raiutud Soome ajaloo „lugemist“ ja võimalust näha ajalooliste hoonete ilu, mälestusmärke rahvuslikele suurkujudele või suursündmustele. Esplanaadi pargis toimus suursugune kokkusaamine Soome hümni autori luuletaja Runebergiga, Rahvusteatrī ees kirjanik Aleksis Kiviga, parlamendihoone ees marssal Mannerheimiga...

Teadmistejahi põhisaak oli Loodus-teaduste Muuseum, kus huviline leidis palju põnevat ja avastamisväärset näiteks dinosauruste, jahumardikate või siis karu talveune näol. Kultuuriretke tippetk oli

kunstimuuseum Ateneum, mille roll on soomlaste endi sõnutsi „teha argipäevast pidupäev“ – ja seda hea kunst inimest ülendades just teebki. Ateneumis olid vaadata Soome rahvuskunstniku Pekka Haloneni maalid.

Kingituskäik Helsingis oli ühtaegu kingitus nii käija kehale kui ka vaimule. Koduteele asuti rikkamana. Kogu teekond Helsingis käis jalgsi ja õhtuks kogunes samme üle 8000. Õnn oli nende poolel, kes käimisega harjunud ja kelle jalanõud olid mugavad.

Preemiareisist Helsingisse võtsid osa:

Katarina Sei, Triinu Margens, Keiti Djakonova ja Ilme Kraaner Jõgeva Ühisgümnaasiumist; Holden Karl Hain, Marleen Toode, Elise Kaasik, Maire Helmoja ja Liia Reinula Tartu lasteaiast Kannike; Siret Moora, Helen Jonov, Gerli Põdra ja Maret Lina Viljandi Maagümnaasiumist; Maris Rebane, Kätriin-Eliis Suurküla, Merje Viigand, Piret Vidrik ja Milve Viigand Ridala Põhikoolist.

Aitäh kõigile!

Maire Sirel,
Eesti Südameliit

Heaolu
südamele
liikumisega

JUKU, ÄRKA ÜLES!
AEG ON KOOLI MINNA!

ÄRA MURETSE.
KOOL ON

Ameerika automark
ürgveis
riigi diplomaatiline esindus välismaal
Raimond Valgre
ennäe
2 x täht
vetruv
ork
Roger Federer
lapsevanem
aasta
elegantne naine
suur mereloom
Taavi
vanuse
must ...
salapärane objekt
kosmoses

kandilise siili-soenguga tegelased	Angelina Jolie	kange kohv õel, tige						
			sekund lehtpuu ...-hertsog Austria aadlitiitel	vask-puhkpill Ärni piiramine	ehk tonn		meid inglise k. Nora ulgumeri	
					blogi nemad Alfred Nobel			
	Nord praam Rhode Island							kala
							kolmest alast koosnev võistlus Arno Tali	
					rõivaese voodi, magamis-koht	minu meeter		
	Eesti Evald Okas		puusepa tööriist Andrus Vaarik					
	Aino Oskar	jalg-...; voki-...; kuradi-... neljapäev					ristsónad rooma number 5	
			planeedi "vöö" ... Quijote hämarik					

Paul-Eerik Rummo

Konnanganna

Elas kord üks noorepoolne lesk-kuninganna, kelle mees oli sõjakäigul surma saanud. Nii oli kuninganna pidanud mehe asemel troonile istuma ja riiki valitsema hakkama. Eriti suurt pingutust see temalt ei nõudnud, sest riigil oli olemas parlament, peaministri juhitud valitsus ja kõik, mis vaja, kuninganna ülesandeks oli ainult ilus olla – mida ta ka oli – ja pidulikel puhkudel kõigile naeratada – mida ta ka tegi.

Nii et raskusi justkui polnud, mis aga kuningannat varsti vaevama hakkas, see oli hirmus igavus.

Hea meelega oleks ta trooni mõnele printsile üle andnud, neid aga ei olnud. Kui kuningas elu kaotas, polnud ses peres veel lastesaamiseni jõutud. Nüüd käis troonipärija puudumine kuningannale tõsiselt närvidele.

Küllap oleks kuninganna pärast kombelise leinaaja möödumist uuesti mehele läinud, kuid ühtegi vaba kuningat polnud lähemalt ega kaugemalt võtta. Mittekuningaga

abiellumise keelas aga valitsus kuningannal kõige karmimalt ära, sest see oleks käinud vastu traditsioonidele, mis rahvale meeldisid.

Nii veetis kuninganna oma päevi nuputamisega, kuidas igavust peletada. Selles oli talle abiks nõunik-muinasjutuvestja, kes teadis peast kõiki maailma muinasjutte ja muudkui tuulas suure sarjaga nende seast välja kroonitud peadele sobilikke meelelahutusi. Kõige tavalisem neist oli jahikäimine, mida sai üksluisuse vältimiseks mitmel moel huvitavaks teha. Võis käia jala või ratsa või kaarikus, võis lasta püssi või vibu, võis seada üles lõkse metsloomade teele ja hiljem seltskondlikult minna saaki kokku korjama. Võis käia suurema või väiksema väega, koertega või ilma.

Kuningannale meeldis end kostümeerida antiikseks jahijumalannaks ja kasutada vibu ja nooli. Neil puhkudel vantsis muinasjutuvestja ainsa saatjana tema kannul mööda metsi ja

Kristiina Tiideberg

Aga suur oli muinasjutuvestja ehmatus, kui tema oma silma all, otse vastupidiselt oodatule, muutus tema kuninganna . . . jah, kauniks, nõtkeks ja helkivaks küll, aga ikkagi konnaks!

rabasid, kandes mõlemal õlal nooletupesid ja mitmes suuruses vibusid. Iga ilmaga! Meelsamini oleks ta istunud lossis küdeva kamina ees karunahal ja kuninganna rahutuse vaigistuseks lõpmatult muinaslugusid pajatanud, aga mis sa teed ära – ise ta oli rumalast peast just jahikäike soovitanud kui kõige sündsamat ajaviidet, mis kõrgeile isikule leida...

Möödusid suvi, sügis ja talv, ja esmakordselt läks kuninganna kevadisele jahile. Vältimaks tal külmetustõbesid kerge jumalannaliku riietuse tõttu, pidi nõunik-muinasjutuvestja seekord lisaks muule varustusele kaasas kandma ka tervet kasti mitut sorti medikamente.

Kuid kõik see vaev tasus end ära, sest ühe metsatukani jõudes kuulsid jahilised selle tagant kõvu ja kummaliselt erutavaid häali, mida nad ei osanud ühegi looma omaks pidada. Imekspandav oli seegi, et nii suur loom, nagu hääle tugevuse järgi arvata võis, oleks pidanud läbi hõreda, alles hiirekõrvus võsa neile kätte paistma. Aga näha ei olnud kedagi. Enne kui nõunik midagi välja mõelda jõudis, oli nõiduslikest helidest peast segi läinud kuninganna vibupüssi vinnastanud ja saatnud noole huupi nähtamatu häälitseja suunas.

Vihinal lendas nool puuokste vahelt läbi ja – usu või ära usu – võimukas hääl katkes kui lõigatult. Kas tõesti sain pihta, imestas kuninganna uskmatalt ega teadnud, kas tunda rõõmu või kahetsust.

Hiiliti lähemale. Läbi oksastiku jõudes polnud alguses nagu midagi märgata, siis aga hüüatas muinasjutuvestja järsku: „Konnakuningas! Oh heldus – konnakuningas!”

Ja tõesti, seal ta istuski väikse järvelammi kohale ulatuval jämedal poolpehkinud oksal – väarikas, kogukas konn, kuldne kroon peas. Kuninganna lastud noolt hoidis ta põiki oma laiade lõugade vahel ja tema punnis silmade pilk näis olevat etteheitv.

„Konnakuningas, konnakuningas, see on konnakuningas,” pudrutas muinasjutuvestja suures erutuses. „Nüüd on kõik mured murtud! Kuninganna, te peate teda ainult suudlema, see päästab ta nõidusest, ta saab inimeseks ja siis on teil olemas kuningas ja puha. Tõeline vedamine! Tõeline vedamine!”

„Suudlema? Seda limast elukat?” vöbistas kuninganna järele oma kauneid antiikseid õlgu. „Mida sa veel ei taha!”

„No mis see siis ära ei ole, kuninganna, tõepoolest,” pudistas nõunik edasi, „see üksainus kord, ja siis – niuhti – ongi teil mees missugune! Oot, ma vaatan teda lähemalt.”

Konnakuninga silmad läksid veel enam punni, kui ta nägi inimest endale lähenevat. Kahele poole ta kõrvale ilmus kaks väiksemat konna, kes noole kumbagi otsa oma suhu võttes tõstsid selle kuninga suust välja ja asetasiid ta jalge ette. Seepeale lausus kuningas midagi omas keeles, millest muinasjutuvestja aru ei saanud, aga mis kõlas pahaselt.

„Majesteet pahandab, et te tungisite tema valdustesse ja saastasite seda mingi tööstuslikult toodetud pulgaga,” tõlkis üks väikekonnadest. „Meie siin armastame puhtust, rõhutab majesteet, ega loobi maha looduses hävimatuid jäätmeid.”

„Miljon vabandust, miljon vabandust,” korrutas muinasjutu-

vestja alandlikult, südamest rõõmus, et konnad polnud taibanud noolelaskmise tegelikku mõtet. „Miljon vabandust, majesteet. Mu käskijanna on valmis teid anekssaamiseks hellalt suudlema.”

„Misasja!” käratas kuninganna ja löi jalaga vastu maad, nii et sandaalitald pooleks. „Marss siia ja lähme minema!”

Kuid juba olid väikekonnad muinasjutuvestja sõnad oma isandale ära tõlkinud. Niisugust teadet kuuldes ajas konnakuningas end veel väarikamalt puheville, ta pungis silmadesse ilmus ülemaine tardumus, ta rinnaesine võttis hõbesiniselt helkiva tooni ja kummastki ta põsest tungis välja hiiglasuur õhupall. Neid palle paisutades laskis konnakuningas kuulda-vale sellesama mõistuströöviva laulu, mida jahilised olid ennist läbi metsatuka kuulnud.

Sellest lummatult sammus nüüd kuninganna konnakuninga juurde ja andis talle suud.

Konnakuningas lõpetas laulu ja tema majesteetlikku palet kaunistas lai rahulolev naeratus.

Aga suur oli muinasjutuvestja ehmatus, kui tema oma silma

Kristiina Tiideberg

all, otse vastupidiselt oodatule, muutus tema kuninganna... jah, kauniks, nõtkeks ja helkivaks küll, aga ikkagi konnaks!

„Mis ma küll tegin! Oh, mis ma küll tegin!” ahastas muinasjutuvestja. „Usu veel vanu jutte! Ei, enam ei taha ma elada!” Ja ta ahmis endale ravimikasti sisse niipalju tablette kui vähegi alla läks, ja kaotas teadvuse.

Kui ta nädalaid hiljem jälle toibus, nägi ta, et puud olid lehes ja vesi väikeses järvelammi kubises rõõmsalt sagivaist konnakullestest. Siin-seal veepinnal sätendas päikesepaistes veelgi oma järke ootavaid kudulaike. Vee kohale ulatuval jämedal puuksal troonisid konnakuningas ja -kuninganna, kuldseid kroonid peas.

Vaaruvatel jalgadel läks jutuvestja nende poole, teadmata veel isegi, mida öelda või mõelda. Ainult üks sõna tuikas ja tuikas ta ikka veel uimases peas: „Konnanganna, konnanganna.”

Aga konnanganna vaid naeratas talle oma kõige kaunimat naeratust, limpsas oma pika peene keelega sääse tema nohuselt ninalt ja ütles, osutades nõtkes, ujulestalise kämblaga järves mängijaile:

„Noh, troonipärijatest pole mul nüüd küll puudust karta!”

Lõbusad hoidisepurgid

Käes on septembrikuu ning vanaemal ja emal on käsil mitmesuguste hoidiste tegemine. Peagi saavad purkidesse seemned, marineeritud kõrvitsad ja õunad, segusalatid, kompotid, moosid... Paku sinagi oma abi ja kaunistada mõned moosipurgid. Selleks kasuta mittevajalikke ilusaid riidetükke. Kui sul ei ole sobivat riiet, siis võid kasutada krepp-paberit või erksaid pabersalvrätikuid. Lõika joonistuspaberist nii suur ketas, et selle servad ulatuksid üsna pikalt üle purgi kaane. Selle lõike järgi teegi vajalikust materjalist purgikate. Et riideservad ei hargneks, tasanda need siksak-kääridega.

Laota kate ühtlaselt purgi peale, vajuta ääred ümber purgi kaela ja seo kinni linase või pabernööri või jämedate värviliste niitude-lõngadega. Purgi sisu võid tähistada kenade sildikestega või vastavate piltidega. Pildid joonista, aplitseeri, lõika välja kaupluste värvilistest reklaamlehtedest või piltpostkaartidest. Ehk leiad sobivaid pilte kleepekategi hulgast. Jõulumoosile võid peale kleepida isegi pākapiku pildi, jänkupühade maasikamoosile jänku pildi jne. Selliseid dekoratiivseid purgikesi on armas isegi kingituseks viia.

Tore on pidupäeval lauale panna omakaunistatud hoidisepurk. Nii võid näiteks novembris tähistada isadepäeva. Kūpseta hommikul kuldpruunid pannkoogid ja pane nende kõrvale paar toredat moosipurki. Ära unusta ka omatehtud õnnitluskaarti kenade soovidega. Seniks aga ilusat septembrikuud!

Lully Gustavson

Marilyn Ehvert (Huvikeskus Kullo arhiivist)

8-aastane Ivar Äkke
Liiva külast Muhumaalt saatis
meile oma esimesed luuletused.
Vahvad, kas pole!

Kolm

Kolm kuuske, kolm last
mul toeks on alati.

Kolm lindu, kolm veskit
mul toeks on alati.

Kolm maja, kolm puud
on toeks mul alati.

Ja nemad on kõik mu sõbrad alati.

Muhu

Muhu on saareke väikene,
kus kogu aeg paistab päikene.

Seal rohekaid maid
ja kruusaseid teid,
neid jagub tervele Muhule.

Muhu, mu kodusaar väikene,
seal elavad mu vanemad ka.

Ja rõõmsalt elan siin elu lõpuni ma.

Enda Naaber

Ämblikuvõrk

Mie suvekodu rõdule kodus ämblik võrgu. See pole ju mingi uudis, aga kõigi üllatuseks oli väikese lti rõõm sellest.

„Oi, kui ilus kangas!“ kilkas ta. Ja tõesti – see oli meistritöö. Terve päeva sagis lti rõdu juures. Ei tulnud enam midagi välja peenarde puhastamisest. lti oli nagu ära nõiutud. Ja siis tulid küsimused, neid nagu sadas ta suust.

„Kust see ämblik selle niidi sai?“

„Kuidas ämblik selle mustri kodus?“

„On see tema kalavõrk, püüab kärbeid?“

Kui järgmisel hommikul ämblikuvõrgu küljes vihmapiisad sätendasid, oli lti rõõm veelgi suurem.

„Näe, pärlid kaunistuseks!“ ütles ta emale.

„Jah, see on pärlikangas!“ kiitis ka ema.

Ja pere ei saanud rahu ka siis, kui ämblikuvõrk oli õhtuks kadunud. Tugevnev tuul rebis selle puruks.

lti oli nüüd mures.

„Ämbliku kodu polegi enam!“ oli tüdruk peaaegu nutmas.

„Tuul toob ikka selliseid õnnetusi,“ rääkis isa.

„Aga ämblik pole ju paha teinud. Miks siis?“ arutles lti. Ja küsimus jäigi õhku rippuma. Aga õhtul enne uinumist palus lti emalt: „Emm, kas sul on ämblikust muinasjuttu? Jutusta mulle!“

Ja ema mõtles välja oma esimese muinasjutu:

„Elas kord ämblikupere – ema, isa ja kolm last. Nad olid endale elupaigaks valinud õueaida ungapenni*. Seal oli vaikne ja rahulik. Kui lapsed suuremaks kasvasid, õpetas ämblikuema neile pere kõige tähtsamat tööd – võrgukudumist. Ämblikulapsed õppisid selle töö üsna kohe ära ja igal hommikul ütles neile ema: „Päike paitab teie kootud kangast!“

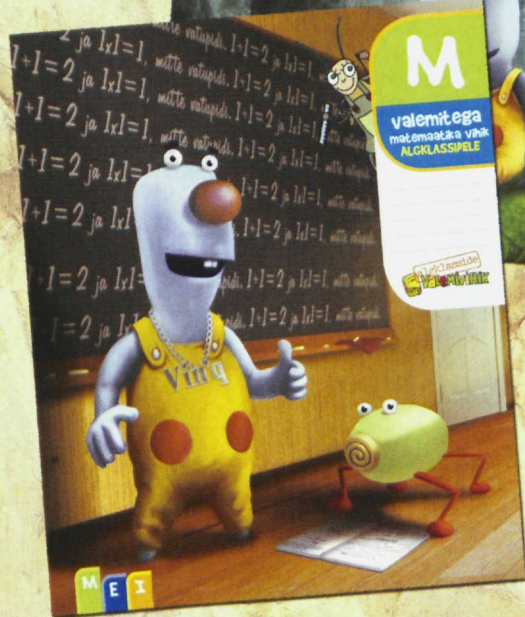
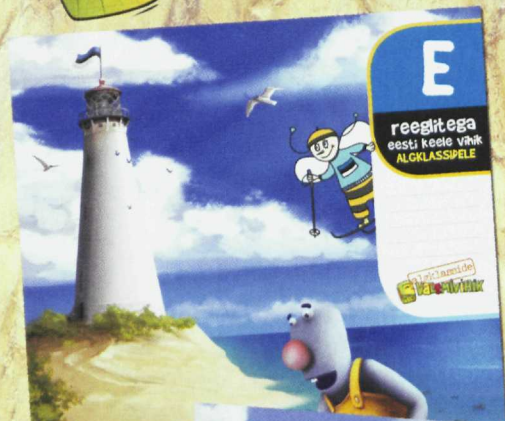
Ja kõik ämblikud olid õnnelikud. Seepärast ütlevadki inimesed: ärge tapke ämblikke, nemad toovad kaasa õnne!“

... lti oli magama suikunud, kui korraga nägi ema: suur ämblik ronib ukseävelt tuppa.

„Ärge tapke...“ meenus emale. Ta silitas lti pead ja ütles vaikselt. „Homseks koob ämblik sulle uue ämblikuvõrgu...“

* ungapenn – räästaalune

algklasside VALEMIVIHIK

**VALEMIVIHIK ALGKLASSIDELE
AITAB SIND KOOLIS!**

Matemaatika, eesti või inglise keele valemitega

TSEKI LÄHEMALT:
ALGKLASSIDE.VALEMIVIHIK.EE

Otsi supermarketitest ja
hästivarustatud
bürookaupade poodidest

Lasteaed

Kui ma olin väike veel,
käisin lasteaia teel.
Seal mul oli sõpru palju,
nendega sai hulka nalju.

Kasvatataid oli mitu -
üks oli mulk ja teine setu.
Nad meile tarkust jagasid,
kui vaja, siis ka pragasid.

Nüüd ma juba koolis käin,
elu palju raskem näib.
Aga vahel ikka ma
lasteaeda külastan.

Leenu Reinsalu Pärnu Kuninga Tanava Koolist

Kooliralli

Algas jälle kooliralli,
unusta kõik suvetrallid!
Vara üles tõuse sa
ja kooli poole punuma!

Raske on õpilase roll,
sest ranits kaalub terve tonn.
Üks asi kooli minnes hea,
sest seal mind ootab Elina.

Koolitükid tehtud kõik,
sest neid kontrollib Anu Päit.
Kui kaasas kõik ja õige ka,
siis premeerib mind ta 5-ga!

Merilyn Mittenbritt Pärnu Kuninga Tanava Koolist

Ruttu, ruttu!

Nii, nüüd ma seisan koolimaja ees -
üks samm ja oleni sees!

Panen jope garderoobi ma,
muidugi mütsi, salli, kindad ka.

Mõtlemast mu pea nüüd lakkab,
Ei tea, kus klassis tund mul hakkab?

Pea, mõtle, tuleta nüüd meelde,
muidu hilinen veel eesti keelde!

Ei näe ma ühtki sõpra silmapiiril,
näen vaid aknast paistvaid päiksekiiri.

Muidugi, klass nelisada viis!
Jalad, kimage siis!

Helena Talimaa C. R. Jakobsoni nim. Gümnaasiumist

Tere! Saadan Teile intervjuu, mis on tehtud ühe inimesega, kes on emo ja loodan, et kõik saavad aru, et emod ei ole teistsugused inimesed kui meie. Nad käivad teistmoodi riides kui meie, aga see ei tohiks anda põhjust neile haiget teha – ei vaimset ega ka füüsiliselt. Vägivald ja solvamised ei tee asja paremaks! Tegin intervjuu ühe inimesega, kes räägib, mis tunne on olla emo. Ta soovib jääda anonüümseks.

Emod !!!

✓ Mis tunne on olla emo? Kas emoks sünnitakse või muututakse?

Emo olla on hea tunne. Sa oled rõõmus enda üle. Sa saad palju tähelepanu. Ja sa oled enamasti endaga rahul. Keegi ei sünni emoks, nagu ei sünnita ka räppariks ega metallistiks. Inimesed kujunevad aja jooksul või neid kujundatakse.

✓ Mis eristab emot teistsugustest inimestest?

Enamasti värvitud juuksed, kitsad püksid ja sarnane muusikamaitse, samuti ka julgus emotsioone väljendada.

✓ Kas emode üle irvitatakse või näidatakse näpuga? Kas on palju vägivalda emode vastu?

Ikka näidatakse. Füüsilist vägivalda on vähem, aga vaimset on rohkem. Peamiselt küsitakse ikka ziletti laenuks või mõnitatakse niisama.

✓ Kui tihti kasutatakse vägivalda teie vastu?

Piisavalt. Enamasti vaimset ja seda peamiselt koolides, kus n-õ pleikarid ja ossid

aravad, et võivad teisi muusikamaitse pärast mõnitada.

✓ Kas te peate alati muretsema, kui kuskile tahate minna – nt. peole?

Ei pea. Hirmu pole. Aga tuleb osata vaadata selja taha.

✓ Kas sind on ka ähvardatud, kuna oled emo?

Muidugi on. On ähvardatud juukseid peast lõigata ja peksa anda ja ära tappa ja ära vägistada jne. Mind ei häiri.

✓ Kui vanalt said aru, et sa oled emo? Millega tegelesid enne?

15-aastaselt. Kui olin leidnud enda jaoks muusika, mida seostatakse peamiselt emodega. Varem kuulasin räppi ja mängisin arvutiga.

✓ Mida arvavad su vanemad sellest, et oled emo?

Eks nad arvavad, et mul on seksuaalne orientatsioon paigast ära.

✓ Kas õpetajad on öelnud midagi teie stiili kohta?

Õpetajad on diskreetsed ning ei ütle midagi.

NB! Fotod on illustratiivsed ega kujuta sellel leheküljel esinejaid.

✓ Kas emo on elustiil või mis?

Emo on peamiselt muusikastiil. Kuid natukene ka elustiil.

✓ Kas on sul sõpru, kes pole emod? Kas selliseid sõpru on raske leida?

Mul on väga palju sõpru, kes pole emod. Kõik inimesed ei mõtle subkultuuride piires, vaid on laiema mõttemaailmaga.

✓ Kas teie mitte-emodest sõprade tuttavad ütlevad midagi selle kohta, et nad suhtlevad teiesugustega?

Mina ei ole kuulnud midagi halba.

✓ Aga mida arvavad sina ise teistsugustest inimestest, kes ei ole emod?

Ma arvan igast inimesest erinevalt, olenevalt sellest, millised nad on ja kuidas nad minusse ning teistesse inimestesse suhtuvad

✓ Seleta inimestele lahti see sõna: EMO?

Emo = emotional hardcore, mis on muusikastiil. Selle stiili kuulajaid nimetatakse emokidideks ehk siis emodeks.

BARBIE, TAFFY JA KUTSIKAD

Vaat kus üllatus! Taffyl on kutsikad. Taffy keerab pead, kui ta koos Barbiega hellalt kutsikate eest hoolitseb. Oot-oot, mis see siis on?

SHELLY JA LEMMIKLOOM

Hei, meil on lõbus! Iga Shelly nukuga on kaasas kolm armast lemmiklooma ning haarav mänguteema.

Barbie®

Koerustükid on parimad tükid!

Barbie on teadagi õnneseen, sest lemmikloomadest pole tal kunagi puudust olnud. Alles ta sai uue koera – ja nüüd on kuuldavasti Taffyl juba kutsikadki! Aga kutsikad, nagu me kõik teame, ei käi kunagi nõõri mööda, vaid mõtlevad alatasa vempe välja. Kes siis veel peaks koerustükke tegema kui mitte koera-kutsikad? Nojah, eks lapsedki tee ju aeg-ajalt koerustükke...

Koerustükkidest – olgu enda või sõbra või sugulase omadest – võiksidki nüüd meile kirjutada ja joonistada, hea lugeja!

Saada oma kirjatükk või joonistus toimetusse enne 5. oktoobrit! Parimaid ootavad auhinnad Matteliit – peapreemiaks koer koos kotiga!

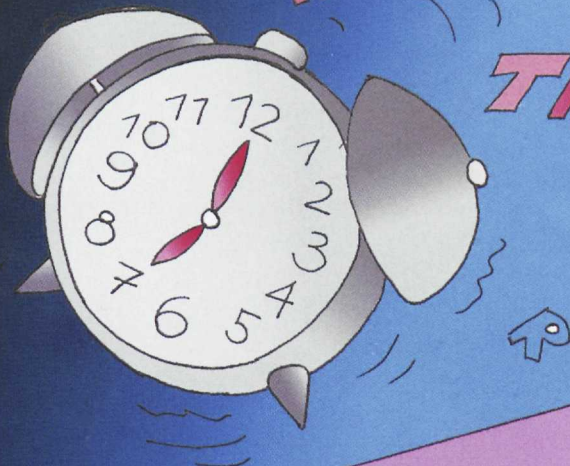
Maaletooja: **RIMONNE**

r
a
h
n
u
reet
m
ä
n
g
e
i
-
j
u
u
s
e

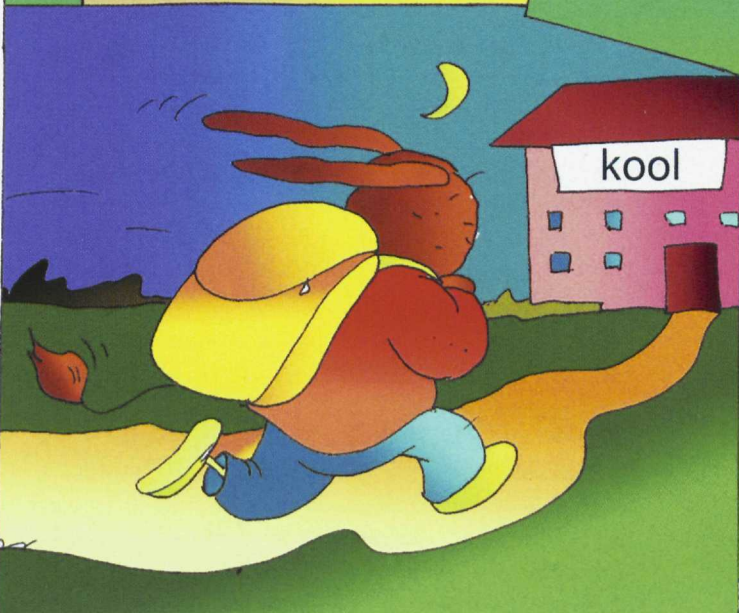
RRR

RR

TRR

Appi, kui
jube
unenägu..

Kerli Kõiv naeratas Hea Lapse postrilt vastu õige mitu aastat tagasi – siis käisid mõned lugejad alles lasteaias ja lauljatar ise oli päris lapseohtu. Nüüd sai Ameerikas oma plaadi ilmutanud Kerlilt Hea Lapse jaoks intervjuu 12aastane **Rahel Aerin Eslas**.

Kui kuulsin esimest korda laulu „Walking on Air”, siis ma tegelikult ei uskunud, et see võiks olla Eestist pärit tüdruk, kes laulab. Aga kuidas su laulud välismaalastele meeldivad?

Tundub, et meeldivad. Ameerikas on plaadil siamaani hästi läinud ja sügisest hakkame Euroopas promo tegema.

Kuidas Sa Ameerikas elamisega harjunud oled? Kas tunned seal millestki Eestiga seonduvast eriti puudust? Või oled juba liiga kaua ära olnud, et puudust tunda?

Nüüd vist võib juba öelda, et olen harjunud. Alguses oli väga raske. Siin on kõik hoopis teistmoodi. Saunast tunnen puudust. Loodusest, perekonnast. Pärnu rannast suviti. kõndimisest – Los Angeleses ei kõnni mitte keegi.

Sinu video laulule “Walking on Air” on väga hästi välja mõeldud, nii sisu kui ka väljanägemise poolest. Aga kui palju said sa ise selle välja mõtlemisel osaleda?

Või tehti suurem osa tööst sinu eest ära?

See, kuidas miski videol välja näeb, on mulle alati olnud sama oluline kui muusika.

Nii et ma arvan, et kõik visuaalne on suuresti minu peast tulnud. Ilma suurepärase tiimita ei sünni muidugi miski.

Kõrvalt vaadates võib videote tegemine väga lõbus tunduda. Aga kas see on tegelikult ka nii lõbus või tüütab tegelikult vahepeal ära ka?

Lõbus on ka. aga ennekõike ikka raske töö ja suur eneseületus. Kõige raskem oli filmida seda stseeni, kus ma kividest voodil laman. Kingad ja riided olid nii ebamugavad ja korsett ei lasknud hingata. Ja siis pidin seal voodis tund aega naerata-ma, kuigi tegelikult tahtsin nutta.

Mida sa selle albumiga öelda tahad? On seal suur sõnum või on need lihtsalt laulud, mida on hea kuulata?

Igal lool on isemoodi sõnum. Mu lood on mulle nagu päevik – kirjutan täpselt nii, nagu tunnen. Sellel albumil on lugusid, mille kirjutasin siis, kui süda oli täiesti murtud, ja lugusid, mille kirjutasin siis, kui tundsin, et elu on suurepärase. Nagu inimesed ikka – ühel päeval oleme õnnelikud, teisel kurvad.

Albumi pealkiri on “Love Is Dead” – kas armastus on tõesti surnud? Kas igaveseks?

Armastus ei ole surnud!) Aga ma kirjutasin selle plaadi viie aasta jooksul ja enamuse sellest ajast oli mul raske depressioon peal. Nii et lihtsalt selle perioodi nimi mu elust on “armastus on surnud”. Järgmine plaat tuleb palju positiivsem!)

**Kuuldel on
Kerli Kõiv!**

Mida sa ise oma lauludest arvad? Laulja enda arvamust tuleb ju teada...

Arvan, et ma ise olen oma lugudega nii lähedane, et neid on raske kritiseerida või kiita. Ütlen ainult, et ma olen selle plaadiga väga rahul.

Oma kodulehel kirjutad

roosast maailmast, kust põgened oma väiksesse musta maailma, kus sa end hästi tunnend. Mis on must maailm? Mis on roosa maailm?

See on vist väga vana intervjuu sellest ajast, kus ma veel selline kurvameelne olin ja mu kurvameelsus oli mulle nii turvaline, et otsisin sellest lohutust ja stabiilsust. Ma ei taha enam selline olla. Maailm on ilus ja värvikirev paik ja ma üritan nüüd igast päevast viimast võtta ja nautida seda ilu ja teekonda!

Kodulehel kirjutad, et Eestis olid sa lapsena "treated like a shit". Kas sul oli raske lapsena? Kas sind kiusati?

Kunagi 14-aastasena kiusati mind koolis, sest mul olid roosad juuksed ja ma kandsin imelikke riideid. Aga kohe, kui Fizz Superstari võistluse võitsin, hakkasid needsamad kiusajad samasuguseid "imelikke" riideid kandma ja enda huuli rõngastama. Kõige olulisem on alati iseendaks jääda ja mitte hoolida, mida maailm arvab. Meie ise teame, kes me oleme. Kodulehel kirjutad, et olin "treated like shit" sellepärast, et kui mina väike olin, oli okei oma lapsele rihma anda ja tutistada ja mitte nende arvamust kuulata. Siin Ameerikas pannakse sind näiteks vangi, kui sa oma lapsele laksu annad ja keegi pealt juhtub nägema.

Freaky— mida see sõna sinu jaoks tähendab? Kas välimust või on selles ka midagi sisemist?

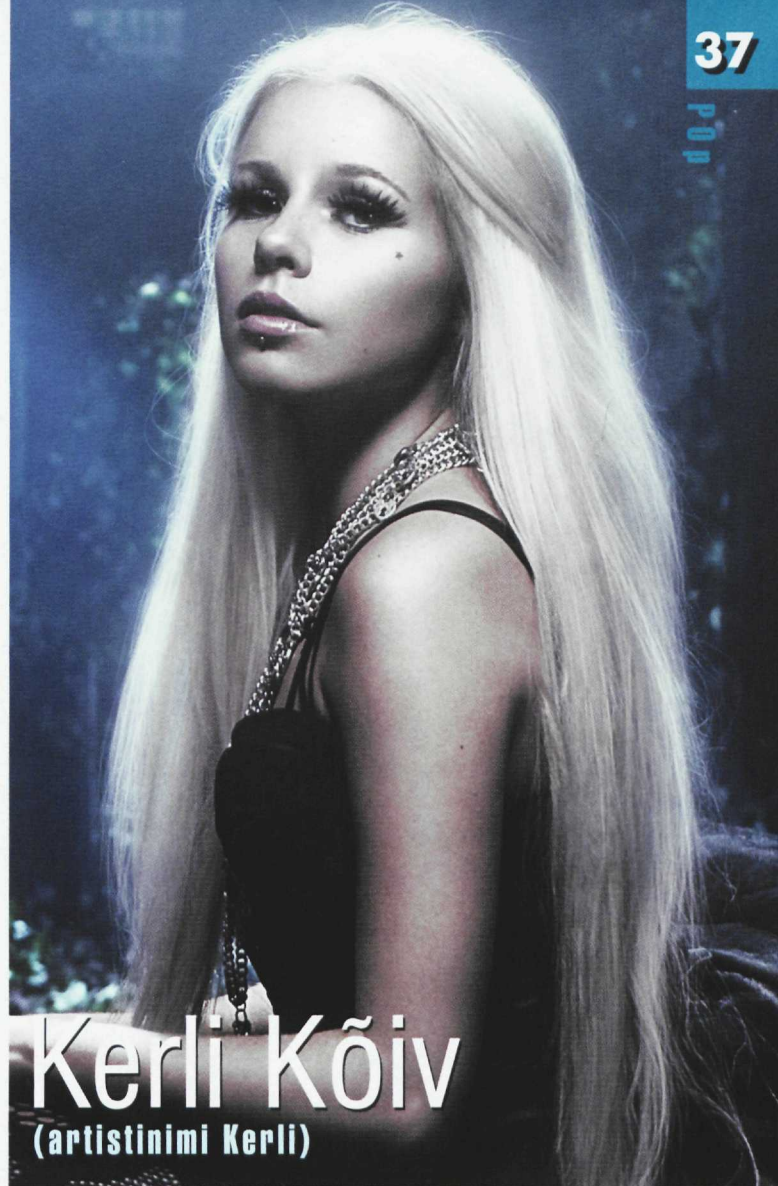
Tead, ma lõpetasin juba ammu asjadele ja inimestele hinnangu andmise. Aga kui ma peaks seletama, mida *freaky* tähendab... siis ilmselt midagi erilist, teistsugust, uut.

Praegu oled ilmselt kõige tuntum eesti laulja väljaspool Eestit. Kas sa ise oled oma karjääriga rahul?

Ma elan oma unistuses iga päev.

Kas plaanid millalgi teha Eestis ühe suure kontserdi, kus sa siis oma albumit esitled? Või saame me sind Eestis ainult MySpaces ja YouTubes vaadata?

Kindlasti tulen Eestisse esinema nii pea kui võimalik. Sügisel alustame tuuritamise ja Euroopa promoga, eks näis, mis saab. Igatahes loodan, et kõik väiksed Eesti sõbrad ja Hea Lapse lugejad teavad, et teie toetus tähendab mulle palju. Saadan kallid!

Kerli Kõiv

(artistinimi Kerli)

Sündinud 7. veebruaril 1987

Ta on õppinud Elva Gümnaasiumis ja viis aastat klaverit

2001. aasta "Tähtede laulu" konkursil saavutas ta esimese koha ning samal aastal "Estovokaali" pälvis esikoha solistide arvestuses.

2002. aastal võitis Kerli Baltimaade saate "Fizz Superstar".

2004. aastal osales ta Eurolaulus looga "Beautiful Inside", mis kogus 3638 punkti ning saavutas teise koha. Esimene koht kuulus koosseisule Neioköso.

2006. aastal osales ta Rootsi Eurovisionil, kus teises poolfinaalis saavutas 7. koha.

Samal aastal sõlmis ta lepingu plaadikompaniiga Island Def Jam.

Sel aastal ilmus Ameerikas plaat "Love is Dead", mille produtsendiks on Garbage'iga koos töötanud David Maurice. Laulu "Beautiful Day" kirjutas Kerli koos Benji Maddeniga bändist Good Charlotte. Kerli nimetati tänavuse MTV Muusikaauhinna nominendiks parima pop-video kategoorias.

Kerli ametlik koduleht on <http://www.kerli.net/>
Kerli muusikat saab kuulata
<http://www.myspace.com/kerlimusic>

Väike presidendi- koolitus

Aino Perviku „Presidendilood“ on küll natuke muinasjutuline lugu, kuid sobib suurepäraselt õpperaamatuks neile, kellel on kavas tulevikus presidendiks hakata. Selge see, et just meie lugejate seas on see poiss või tüdruk, kes aastate möödudes hakkab Eesti riiki juhtima.

Aino Perviku raamat annab asjalikke vihjeid selleks, kuidas peaks hea president käituma ka kõige täbaramates seisukordades. Juttude juurde joonistas vaimukad pildid kirjaniku tütar **Piret Raud**.

* * *

„Aga teate!“ ütles president. „Me võiksime minna vaatama, mida meie maa lapsed esimese lumega teevad.“

Ja president võttis Funafuti suursaadiku kelgumäele kaasa.

Ka lapselaps oli juba kohal. Lapselaps oli tohutult rõõmus, et vanaisa tuleb temaga kelgutama. Ta oli ju niipalju väike, et vanemad teda veel üksi kelgumäele ei lubanud. Palju mis võib lapsega juhtuda.

Funafuti suursaadik oli kelgutamisest äärmiselt huvitatud. Presidendi lapselaps laenas talle oma kelgu, et ta saaks proovida, mis tunne on mäest alla lasta.

Suursaadik huilgas kelgu peal nagu pasun. Ta ütles, et niiviisi väljendatakse tema saarel ülimat rõõmu.

© Aino Pervik ja Tänapäev

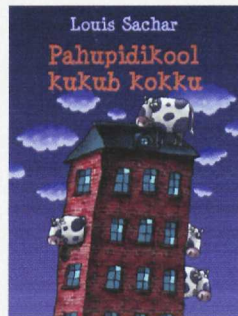
Tintini koomiksid lõpuks ka Eestis!

Belgia koomiksikunstniku **Hergé**'i (kodanikunimega Georges Remi) loomingut tuntakse ja armastatakse väga paljudes maades. Tema **„Tintini seikluste“** 23 albumit on tõlgitud enam kui poolesajasse keelde ja neid on müüdnud mitmeid sadu miljeoneid. Koomiksisarja peategelane, ajakirjanik Tintin, kes satub koos oma koera **Milouga** pidevalt salapärasesse olukordadesse, on esinenud ka näidendites ja filmides. Kirjastus **Tänapäev** avaldas hiljuti kaks Tintini-raamatut: **„Vaarao sigarid“** ja **„Sinine lootos“**. Mõlemaid lugedes vaadates on tunne, nagu vaataksid põnevat ja humoorikat seiklusfilmi!

Pahupidi kool jätkab pahutamist

Kes on lugenud **Louis Sachari** „Pahupidi kooli isemoodi lugusid“, see teab, et selles koolis juhtub selliseid asju, mis võtavad ka kõige tõsisemad lugejad naerust kõverasse.

Ilmselt on enamjagu lugejatest siiski naerukrampidest ellu jäänud ja võivad nüüd ette võtta Sachari uue raamatu **„Pahupidi kool kukub kokku“**. Raamatu ilmutas kirjastus Draakon & Kuu ning sellesse joonistas mõnusad pildid **Hillar Mets**.

* * *

„Lapsed, lõpetage,“ katkestas proua Pärl. „Arvuti aitab meil õppida. See on palju kiirem kui pliiats ja paber.“

„Mida kiiremini me õpime, seda rohkem tuleb meil õppida,“ protesteeris Todd.

„Louis, sa võid selle sinna aknalauale panna,“ ütles proua Pärl.

Louis asetask arvuti Sharie pingi juurde aknalauale. Ja kukkus ise selle kõrvale põrandale kokku.

„Vaadake nüüd tähelepanelikult,“ ütles proua Pärl.

Kõik kogunesid uue arvuti ümber. Sellel oli suur värviline ekraan ja kaks disketiava.

Proua Pärl lükkas arvuti aknast alla.

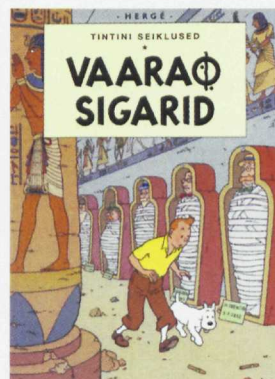
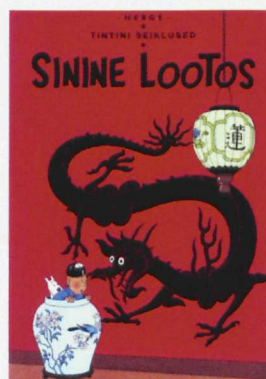
Kõik jälgisid, kuidas see alla kukkus ja vastu kõnniteed tükikideks lendas.

„Nägite?“ ütles proua Pärl. „Seda nimetatakse gravitatsiooni.“

„Ahaa, nüüd ma saan aru!“ ütles Joe.

„Aitäh, Louis,“ ütles proua Pärl. „Ma olen neile terve hommikupooliku gravitatsioonist rääkinud. Me kasutasime pliiatseid ja paberit, aga arvuti on palju kiirem.“

© Draakon & Kuu, 2008

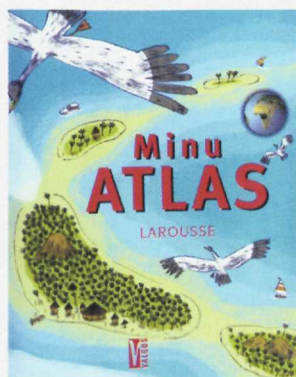
Lotte ja ta sõbrad kutsuvad olümpiamängudele!

Nagu teada, on Lotte mihkel nii mängima kui seiklema, nii rändama kui sportima! Lotte vanad head sõbrad **Janno Pöldma** ja **Heiki Ernits** kutsuvad sindki, hea lugeja, olümpiamängudest osa võtma! Esialgu küll ainult raamatus, kuid kes teab – kui “Lotte olümpiaaraamat” on läbi loetud, siis ehk on Sinulgi olümpiasamm sees! See raamat pakub kindlasti uurimisrõõmu nii suurematele kui ka väiksematele lugejatele!

Atlas tulevasele ümberilmärändurile

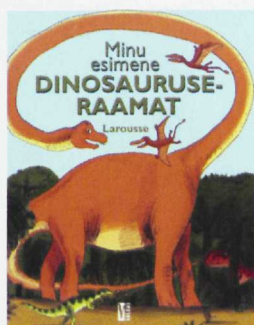
Kui arvad, et maakaarte on huvitav vaadata ainult geograafiaõpetajal, siis peaksid endale kähku hankima kirjastuse **Valgus** ilmutatud Larousse'i “**Minu atlase**” – selle alapealkiri

“Kaardid ja pildid, mis abistavad sind ümberilmareisil” ütleb kohe ära, et tegu on väga põneva kaardiraamatuga. Samas saad teada ka mitmesuguseid kõige-kõige-rekordeid: näiteks seda, et kõige suurem imetaja – sinivaal, on kuni 31 meetrit pikk ja kaalub 130 tonni, kõige suurem kiskjaline on aga jääkaru, kes kaalub üle 500 kilo. Mälumänguritele leidub siin veel palju maiuspalu!

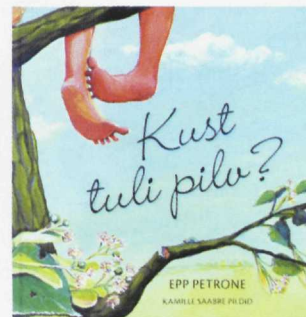
Kogu tõde dinosauruste kohta

Sama kirjastus andis välja veel ühe laheda lasteteadusteose, mis kannab nime “**Minu esimene dinosauruseraamat (Larousse)**”. Milliseid imeloomi siit kõik ei leia! Nii mõnegi nimi paneb lausa muigama: näiteks õõnsate luudega kamarasauruse oma! Dinosauruste veider kamp võib mõnele ehk hirmugi peale ajada. Võib-olla teeb mõnel südame soojaks meie esivanemaks tituleeritud kannemeieria pilt – aga ega ausalt öelda sellist oma perealbumis küll näha ei tahaks! Eks ta ole – dinosaurused sobivad ikka ainult raudsete närvidega lugejatele!

Ilusa suvepäeva pilveke

Tuntud ajakirjanik **Epp Petrone** on kirjutanud ja kirjastanud kauni lasteraamatu “**Kust tuli pilv?**”, mida võiksid lugeda-vaadata koos oma mudilasest õe või vennaga. Raamatule joonistas meeleolukad pildid kunstnik **Kamille Saabre**, mida pisipõnnil on lugemise vahele huvitav uudistada.

* * *

Kui sa istud seal pärapuu otsas, siis näed, kuidas aeg sinust mööda sõidab. Minut minuti ja tund tunni järel, pilv pilve ja mõte mõtte järel.

Ja sa näed, kuidas puule tekivad pungad ja neist saavad õied ja lehed, kuni needki pudenevad.

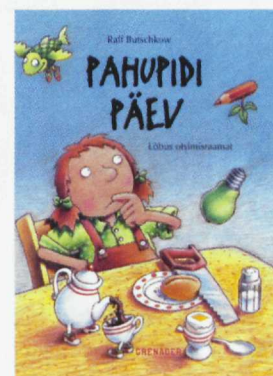
Ja sa tead, et varsti saab suvest sügis.

Aga täna on veel suvepäev.

© Petrone Print

Saabastatud autoratas ja teisi lõbusaid leiutisi

Ralf Butschkow, “**Pahupidi päeva**” autor, ütleb oma lõbusa otsimisraamatu sissejuhatuses: “Kui ma olin umbes nii vana nagu teie, otsisin ma pildiraamatutest alati suure huviga neid pisikesi asju, mis sinna ära olid peidetud.” Kirjastuse **Grenader**

avaldatud peituseraamatut on kõige vahvam vist vaadata koos sõbraga: nii saab korraldada võistlust, kumb teist kiiremini veidrad taimed ja esemed lõbusatelt pildidelt üles leiab. Ennäe: siin on keernetega küps pirn, seal klaveriklahvidega trepiaste! Aga saabastatud autoratas näeb küll välja eriti elegantne!

Vello Salumets

Bill Haley

Bill Haley ei mõelnud välja terminit *Rock'n'Roll*. Seda sõnaühendit kasutasid Ameerika mustanahalised oma igapäevakeeles kaua enne Haley' sündi. Bill Haley ei teinud ka maailma esimest *rock'n'roll*-singlit. See au on langenud mitmele artistile: Roy Brown "Good Rockin' Tonight" (1947), Fats Domino "The Fat Man" (1949), Jackie Brenston "Rocket 88" (1951). Bill Haley ei olnud ka niisama hea laulja või karismaatiline lavaesineja kui Elvis Presley ega saavutanud ilal sarnast fillingut kui Jerry Lee Lewis. Little Richardi kõrval tundus ta aga lausa kirikukoori poisikesena. Chuck Berry ja Buddy Holly kirjutasid hulgaliselt *rock'n'roll* klassikaks saanud laule, Bill Haley'l taolisi kuulsaid üllitisi ei sündinud.

Mida Bill Haley siis õieti tegi?

Vastus on lihtne – ta tegi *rock'n'rolli* t u n t u k s laiale publikule nii USA-s kui ka Euroopas. Ta viis Billboard-tabeli tippu pala “Rock Around The Clock” ja pärast seda polnud rütmimuusikas enam miski endine. Algas *rock'n'rolli* -ajastu ja miljonite arvates alustas seda just Bill Haley & His Comets palaga “Rock Around The Clock”. Tegelikult on neil inimestel üsna õigus. Fred Bronson on seda tabavalt kirjeldanud oma raamatus “The Billboard Book Of Number One Hits”: “Rock

Around The Clock” polnud mitte tavaline esikohahitt. See oli särav märguandetuli, mis hoiatas, et kõik järgnev erineb täielikult eelnevast. See oli muusikaline sõnumitooja, mis valmistas ette Elvis Presley, Beatlesi ja Supremesi tulekut. See oli *Rock And Roll!*”

William John Clifton Haley sündis Detroitis 6. juulil 1925. Varakult ühest silmast pimedaks jäänud Bill õppis juba noorukina kitarrimängimise ja Jimmy Rodgersi stiilis joodeldama. Tema tõsisem muusikuarjäär algas 1948. aastal, kui Haley moodustas oma esimese bändi The Four Aces Of Western Swing, eesmärgiks tutvustada uut stiili, mis sisaldas mikstuuri nii *hillbilly*st, *dixieland*ist kui *western-swing*ist. Mõned aastad hiljem kloppis Bill Haley kokku uue ansambli The Saddlemen ning sõlmis plaadistuslepingu Essex Records'iga. Kuigi müüki paisati mitme tuntud lööklaulu töötlused, jätkas Bill Haley jäärpäiselt ka vanade *hillbilly*-stiilis palade salvestamist. Kuid kaubaks need eriti ei läinud.

1952. aastal loobus Haley sellisest muusikast ja Stetsonkauboikaabust. Tema uus imago oli järgmine: otsaesisele lakiga kinni kleebitud juuksetukk, et ilustada oma täiskuu sarnast nägu ja varjata pimedat silma. Seljas aga viis numbrit suurem ja kotti meenutav ruuduline pintsak. Ka tema ansambel The Saddlemen sai palju lõõvama nime – **Bill Haley And His Comets**.

1953. aastal salvestas sellenimeline kooslus *rock'n'roll*-stiilis omaloomingulise pala “Crazy Man Crazy”, mis oli laiale üldsusele ilmselt esmakordne kokkupuude Billboard-poptabelisse jõudnud *rock'n'roll*iga. Samal aastal sobitas veteranist helilooja Max Freedman koostöös muusikategelase James E. Myersiga kokku tollase rütmimuusika kõik klii[n]eed palasse “Rock Around The Clock” ja pakkus salvestamiseks välja Bill Haley'le. Essex Recordsi bossil Dave Milleril olid aga Myersiga üsna kehvad suhted ja ta ei lubanud Haley'l seda lugu lindistada. Seepärast salvestas uue üllitise esimesena plaadile tundmatu artist Johnny Dae, kes jäi muuseumi tundmatuks ka pärast seda. Kui aga Haley ja Essex Recordsi vaheline leping oli lõppenud, marssisid laulja ja Myers oma pakkumisega Decca-firmasse ja väidetakse, et plaadistusleping kirjutati alla juba samal kohtumisel.

1954. aastal lindistas Bill Haley & His Comets Decca-studios kaks pala: “Thirteen Women” ja “Rock Around The Clock”. Millegipärast sai singel üsna nigela vastuvõtu osaliseks. See-eest Haley' järgnev plaadistus, töötlus Joe Turneri palast “Shake, Rattle And Roll”, osutus USA TOP 10 hitiks, Briti tabelis aga tõusis koguni 4. kohale ja plaadimüük ületas miljoni piiri. Suur edu saatis ka järgnevaid Bill Haley'

singleid “Dim, Dim The Light”, “Mambo Rock” ja “Birth Of The Boogie”.

Kuid “Rock Around The Clock” teksti autor James Myers oli ikkagi kindel oma laulu potentsiaalis ja pakkus selle välja Hollywoodi filmitootjatele. Ta märkas, et filmitööstus oli huvitatud Teise maailmasõja järgsest uuest noorsookultuurist, mida kajastasid menufilmid “The Wild One” Marlon Brandoga peaosas ja “Rebel Without A Cause”, kus peaosalist mängis James Dean. Myersi lask tabas kümnesse. 1955. a. kevadel kõlas laul “Rock Around

The Clock” juba MGM-kompanii uues filmis “Blackboard Jungle”. Kui James Deani filmi traditsiooniline bigband-muusika oli jäänud noorte tähelepanuta, siis “Rock Around The Clock” põhjustas plaadikauplustes suure nõudluse ja juba korra avaldatud singel lükati uuesti turule. Äri õitses ja plaat oli alates 1955. aasta juulist ühtejärke 8 nädalat Billboardi tipus. Briti tabeli tippu tõusis “Rock Around The Clock” 25. novembril, püsis seal 3 nädalat. Kui “Blackboard Jungle” Inglismaal ekraanile jõudis, ei möödunud ühtegi seanssi, kus noored poleks kinosaalides toole purustanud. See tähistas Inglismaal esimest sõjajärgset noorsoomässu ilmingut.

“Rock Around The Clock” on vaieldamatult üks kõigi aegade suurim hitt. **Seda on kasutatud neljateistkümnes eri filmis ja sellest on tehtud 35 keeles umbes 140 erinevat kaverit, millede müügiarv kokku ületab 100 miljoni piiri.** Bill Haley' esitus on jõudnud veel mitmel korral edetabelitesse ka pärast 50ndate *rock'n'rolli* ajastut. Jääb vaid üle imestada, et selle klassikaks kujunenud *rocki* kirjutasiid New Yorgist pärit juba eakas muusikakirjastaja ja tema 1893. aastal sündinud sõber!

1956. aastal liikus Bill Haley & His Comets karjääri tipus. Kuigi USA-s jääd juba selgelt Elvis Presley, Buddy Holly ja Jerry Lee Lewise varju, oli Haley ülipopulaarne Euroopas. Seepärast otsustas Bill Haley & His Comets korraldada järgmise aasta algul oma esimene Inglismaa-turnee. Tuuri avalöök tehti Londoni Dominion Theatre's. Vaatamata mõnedele järgnenud õnnestunud kontsertidele, hakkas ookeani tagant saabunud “täht” vaikselt kustuma. Põhjus oli lihtne. Nähes oma iidolit lõpuks näost näkku, konstateeris noor inglise publik, et mees on liiga vana, paks ja lisaks veel abielus! Need on aga ebameeldivad seigid staarile, kes noorte peaks meeldima. Veelgi hullemaks tegid asja ka Bill Haley' bändi eakate muusikute saamatud ponnistused laval, et publikut püüda. Samas jätkus Saksamaal Bill Haley' maruline soosing kuni 50ndate lõpuni. Nii Hamburgis kui mujalgi peksti Haley' esinemise ajal puruks nii kontsertsaali aknad kui toolid ja ainuüksi Berliini spordipaleele tekitatud kahju ulatus 50 000 margani.

Kuid Bill Haley' suurpäevad olid selleks ajaks juba selja taga. Tema viimane avalik kontsert toimus 1979. aasta novembris Londoni Palladiumis “Royal Variety Show'l”. Aasta pärast oli plaanis küll uus Inglismaa-turnee, kuid see jäeti solisti haiguse tõttu ära.

Bill Haley suri 9. veebruaril 1981. aastal. Ametlik surma põhjus oli südameatakk, kuid tõeline põhjus võis peituda hoopis alkoholis, mida Bill Haley oma elu lõpul üha ohtramalt oli hakanud sisse kallama.

Aidi Vallik

Koera vorstilaks

Sirje Kaasik
25.sept.2006

1.Koer on osav vorsti- püüdja tatta- tatta- tatta- taa, teda pole vaja hüüda:

2.Koera rind on rammus, sile tatta- tatta- tatta- taa, turjal karv,kui läikiv kile,

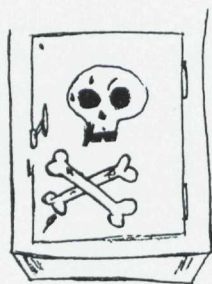
tatta- tatta tatta- taa. Püüab viinereid, sar- delle, keedu- vorsti liha- palle,

tatta- tatta tatta- taa. Magab, sööb ja sööb ja magab, sekka haugub maja taga,

ning sa- laamit sakste - sinki, suitsu - vorsti - juppi

et ei öeldaks: "laisk ja paks", vaid kindel oleks vorsti -

prinki.
laks.

Vahtramäe Emili kangelastegude ja tempudega on enamjagu meie lugejatest kindlasti tuttavad. Küllap panite tähele, et “Vahtramäe Emili” autor Astrid Lindgren kinnitas iga natukese aja tagant, et suurest peast sai Emilist vallavanem. Selge see, et iga elava loomuga poiss või tüdruk võib suurest peast saada vallavane- maks, koolidirektoriks või kas või maailmakuulsaks dirigendiks – seda muidugi vaid sel juhul, kui satub sellise töö peale, mis on talle südame järele.

Dirigent **Eri Klasi** teavad kõik eestlased – mitme põlvkonna lapsed on laulupidudel tema käe all laulnud ja praegused vanaisad-vanaisad mäletavad teda kindlasti ka andeka löök- pillimängija ja ansambli lauljana, kes koos Uno Loobi, Arved Haugi ja Kalju Terasmaaga laulis nii-ii kaunit “Rohelisi niite” ja “Tihemetsa Tiinat”.

Küsimise aga nüüd onu Eri! missugune oli tema esimene koolipäev?

Esimene koolipäev oli minu meelest algul päris kena, aga pikapeale läks igavaks. Mul polnud püsi paigal istuda ja seepärast oli mul hea meel, kui lõpuks koju pääsesin – sellega oli minu meelest esimese klassiga lõpp tehtud. Järgmisel päeval läksin ja otsisin siis teise klassi üles – aga minu suureks pahameeleks saadeti mind sealt tulema.

Küsisin kodus emalt väga pahaselt, ega ma ometi pea elu lõpuni sinna esimesse klassi jääma. Ema vastas, et elu lõpuni ei pea, ainult aastaks. Ega see mind küll ei lohutanud, sest aasta oli minu jaoks ikka tohutult pikk aeg! Minu meelest oleks koolikäimine pidanud olema korraldatud nii, et esimesel päeval lähed esimesse, teisel päeval teise ja kolmandal päeval kolmandasse klassi. Üksteist päeva oleks olnud kooli lõpetamiseks päris paras aeg.

Kas olid teistest nii palju ees, et oleksid pidanud kohe teise klassi minema?

Tuhkagi ma ees olin – olin päris tavaline koolipoiss, ainult et kangesti elav ja püsimatü. Ega see ju õige asi olnud, et mulle meeldis istuda akna- või koolilaulal, mitte pingis. Kui õpetaja küsis, kas ma kodus teen niisamuti, siis tunnistasin ausalt: “Muidugi!”

Kas ema kooli ei kutsutud?

Kutsuti... Ja oi kui palju kordi kutsuti! Ema oleks võinud Rava tänava koolist lausa igal kevadel klassitunnistuse saada, nii sagedane külaline oli ta seal...

Vaiksed koolipäevad ei sobinud mulle üldse – oleksin tahtnud sellist põnevat elu nagu seiklusfilmides! Minu poisi- eas näidati ameeriklaste trofee filme – oleksin tahtnud olla kas Tarzan või selline ratsamehest kangelane, nagu neid mängis John Wayne. Ja ükskord see läkski mul korda...

Kas pääsesid filmi?

Filmi ei pääsenud, aga hobuse sain kätte! Meie Gonsiori (tolla Lomonosovi) tänaval asuva maja hoovi toodi aeg-ajalt maalt hobusega piima. Majarahvas käis oma nõudega piima ostmas ja hobusel lasti mõnda aega puhata. Minul aga tekkis geniaalne idee: rakendasin suksu vankri küljest lahti ja talutasin oma kooli juurde. Poisid hoidsid mulle väliskuse laialt lahti, hüppasin “ratsu” selga ja kappasin kooli fuajeesse. Kujutasin ette, kui efektset ma trepist üles teisele korrusele kihutan, aga tasase maaga harjunud setukas keeldus trepile minemast.

Õpetajad olid hobust nähes kindlasti rõõmsad ja õnnelikud?

Sellest ma parem ei räägi... Lõpuks arvas ema, et mul oleks parem õpinguid jätkata muusikakoolis, ja tal oli õigus! Kui mind mõne aasta pärast suunati oma vanasse kooli praktikale, siis kohkus õppeala juhataja mind seal nähes päris ära – küsis karmilt, mida ma koolis teen. Kui tunnistasin ausalt, et mind saadeti muusikatunde andma, siis jäi ta mõneks hetkeks tummaks. Võib-olla mõtles ta selle piimaveohobuse peale, kes teab...

Palju-palju aastaid hiljem, kui tähistasin oma 50. juubelit, ilmus teatrilavale üks poiss, kes hüüdis mulle: “Kuule, sina!”

Olin natuke jahmunud, sest ega ikka kümneaastasel poisil pole minuvanust ilus sinatada. Aga poiss jätkas: “Me oleme sinuga koolivennad!” ning kinkis mulle karikatuuri... Olin seal hobuse seljas... ja Rava tänava koolis. Pilt on mul siiani alles!

Nii et ehk peaksid praegugi need poisid, kellel jääb koolis energiat üle, hakkama löökriistamängu õppima? Mõni neist saaks ehk dirigendikski – ega see ole igavam töö kui vallavanema amet!

Eri Klasiga vestles
Leelo Tungal

Foto: Arno Mikkor Mütsiga

ERiline esimene koolipäev

AGENTS

MISSION 5. TURBOAUTO KLAPERJAHT!

Missiooni kirjeldus:
 Dr. Inferno sülearvutis on vaenlaste salakavalad plaanid. Hiili vaikselt vaenlase baasi, haara läptop ja põgene koos sellega!
Vajalik vahend:
 Turboauto koos salajase varustusega.

APPI! HÄIRE!

Kontrollpunkt häire on käivitunud ja vaenlane kannul!

RAR

VUS!

Mille peab agent vaenlase baasist näppama?

Tähista õige vastus ristiga

- Lennuki Läptopi Prillid

Nimi

Adress

8632

8630

Vastus saada enne 5. oktoobrit aadressil: Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146